

Katriina Kokki, Johanna Åberg

**RYHMÄKOON VAIKUTUS
OPPIMISKOKEMUKSIIN JA
OPPIMISTULOKSIIN
KAAKKOIS-SUOMEN
AMMATTIKORKEAKOULUN
SAIRAAHOITAJAKOULUTUKSESSA**

Opinnäytetyö
Sairaanhoitaja (AMK), Ensihoitaja (AMK)

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tekijät	Tutkinto	Aika
Katriina Kokki, Johanna Åberg	Sairaanhoitaja (AMK), Ensihoitaja (AMK)	Kesäkuu 2018
Opinnäytetyön nimi Ryhmäkoon vaikutus oppimiskokemuksiin ja oppimistuloksiin Kaakkois-Suomen Ammattikorkeakoulun sairaanhoitajakoulutuksessa		53 sivua 22 liitesivua
Toimeksiantaja Kaakkois-Suomen Ammattikorkeakoulu		
Ohjaaja Katja Villikka		
Tiivistelmä Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, oliko ryhmäkoolla merkitystä opiskelijoiden oppimistuloksiin ja oppimiskokemuksiin. Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, miten opiskelijat kokivat suurryhmäopetuksen ja miten se vaikutti heidän oppimiseen. Työssä tarkasteltiin myös ryhmän merkitystä AMK-tason opinnoissa ja erilaisten oppimistyylien vaikutusta ryhmätyöskentelyyn. Aihe oli ajankohtainen, sillä opetus- ja kulttuuriministeriön laatima toimintaohjelma kustannustehokkuuden lisäämisestä on vaikuttanut ryhmäkokojen suurentumiseen. Luokkia on yhdistetty suurluokiksi resurssi- ja rahakysymysten vuoksi. Talousahdinko on johtanut yli 1000 ammattikorkeakouluissa työskentelevän opettajan irtisanomiseen. Suurentuneiden ryhmäkokojen lisäksi opiskelijat joutuvat opiskelemaan itsenäisesti tärkeitä sisältöjä opetuksen vähenemisen vuoksi. Tutkimus on toteutettu kvantitatiivista ja kvalitatiivista tutkimusmenetelmää hyödyntäen. Työssä tehtiin Webropol-kyselylomake, jossa oli 32 suljettua kysymystä ja 6 avointa kysymystä. Suljetut kysymykset analysoitiin tilastollisesti eli laskettiin prosentti- ja frekvenssijakaumat. Avoimet kysymykset analysoitiin induktiivista sisällönanalyysiä käyttäen. Kysely lähetettiin Kotkan, Kouvolan, Mikkelin ja Savonlinnan kampuksien ensihoitaja-, sairaanhoitaja- ja terveydenhoitajaopiskelijoille. Vastauksia kyselyyn tuli 244. Tulosten perusteella voidaan todeta, että suurryhmäopetus vaikuttaa negatiivisesti oppimiskokemuksiin ja oppimistuloksiin. Suurempi vaikutus on harjoitustuntien ryhmäkoolla kuin luento-opetuksen. Suurryhmässä on helpompi olla sivustaseuraaja kuin osallistua itse opetukseen. Etenkin hiljaisemmat persoonat jäävät äänekkäämpien persoonien taakse, eikä yksilöllinen opetus ole suurryhmässä mahdollista. Harjoitustunneilla kaikki eivät ehdi osallistumaan harjoitukseen suuren opiskelijamäärän vuoksi ja opiskelijalle jää opiskeltavasta aiheesta epävarma olo. Lisäksi keskittymiskyky häiriintyy, kun luokassa on paljon opiskelijoita yhtä aikaa. Opiskelijat kokevat, että opettajalla ei ole aikaa ohjata opiskelijoita ja kontaktin saaminen on vaikeaa. Opettaja ei pysty varmistamaan opiskelijoiden osaamista ja opettajien kiire ja stressi vie motivaatiota opetukseen panostamisesta.		
Asiasanat ryhmä koko, oppimiskokemukset, oppimistulokset, koulutus		

Author (authors)	Degree	Time
Katriina Kokki, Johanna Åberg	Bachelor of Health Care	June 2018
Thesis title The impact of group size on learning experiences and learning outcomes at the Southeast University of Applied Sciences in education of nursing		53 pages 22 pages of appendices
Commissioned by Southeast University of Applied Sciences		
Supervisor Katja Villikka		
Abstract <p>The purpose of this thesis was to find out whether group size was relevant to the student's learning outcomes and learning experiences. The aim of the study was to find out how students experienced large group teaching and how it affected their learning. The study also looked at the importance of the group at the Bachelor's degree studies and the impact of different learning styles on teamwork.</p> <p>The topic was current, as the action program on promoting cost-efficiency by the Ministry of Education and Culture has contributed to the increase in group sizes. Classes have been combined into larger classes due to resource and money issues. The economic downturn has led to the dismissal of more than 1000 teachers working in universities. In addition to the higher class sizes, students have to independently study important content due to a drop in teaching.</p> <p>The research has been carried out using quantitative and qualitative research methods. The work was done with a Webropol questionnaire with 32 closed questions and 6 open questionnaires. The closed questions were analyzed statistically, ie percentages were calculated and frequency gradients were added. Open questions were analyzed by using inductive content analysis. The questionnaire was sent to Kotka, Kouvola, Mikkeli and Savonlinna campuses for nursing, paramedic and public health nursing students. The research received 244 responses.</p> <p>It can be concluded from the results that large group teaching has a negative impact on learning experiences and learning outcomes. The impact is greater on training classes, than on lecture classes. It is easier to be a bystander in a large group, than to attend the lessons themselves. Especially quieter students remain behind the louder students, and individual teaching is not possible in the big crowd. In training classes, everyone can not participate in the exercises due to the large number of participants and the student remains unsure about the subject being taught. In addition, the concentration potential is disturbed when there are many students at the same time. Students understand that the teacher does not have time to guide the students and getting a contact is difficult. The teacher is unable to secure students' knowledge and the teachers' rush and stress takes motivation out of investing for teaching.</p>		
Keywords group size, learning experiences, learning outcomes, education		

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	SAIRAAHOITAJAKOULUTUS SUOMESSA JA KAAKKOIS-SUOMEN AMMATTIKORKEAKOULUSSA	8
3	RYHMÄ OPPIMISYMPÄRISTÖNÄ	11
3.1	Ryhmän määritelmä	11
3.2	Ryhmän kehitysvaiheet	11
3.3	Ryhmätyöskentely	12
4	SUURRYHMÄOPETUS	13
4.1	Opiskelijan näkökulma	13
4.2	Opettajan näkökulma	13
4.3	Suuryhmäopetuksen edut ja haitat.....	14
5	OPISKELIJAN OPPIMISTYYLI JA PERSOONAN VAIKUTUS OPPIMISEEN	16
5.1	Oppimistyyli.....	16
5.2	Persoonan vaikutus oppimiseen.....	18
6	OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS	20
6.1	Opinnäytetyön tarkoitus, tavoitteet ja tutkimuskysymykset.....	20
6.2	Tutkimusmenetelmä ja aineistonkeruu	21
6.3	Aineiston analysointi.....	22
7	OPINNÄYTETYÖN TULOKSET.....	24
8	TUTKIMUSTULOSTEN TARKASTELU JA JOHTOPÄÄTÖKSET	43
8.1	Tutkimustulosten tarkastelu ja johtopäätökset.....	43
8.2	Opinnäytetyön eettisyys ja luotettavuus	46
8.3	Tulosten hyödynnettävyys ja jatkotutkimusaiheet.....	48
	LÄHTEET	51

LIITTEET

Liite 1. Tutkimustaulukko

Liite 2. Saatekirje

Liite 3. Kyselylomake

Liite 4. Muuttujataulukko

Liite 5. Sisällönanalyysi kysymyksestä 9. Miksi et kokenut ryhmäkoko sopivana?

Liite 6. Sisällönanalyysi kysymyksestä 13. Onko ryhmäkoko aiheuttanut ongelmia ja jos on, niin millaisia?

Liite 7. Sisällönanalyysi kysymyksestä 16. Onko ryhmäkoko aiheuttanut ongelmia ja jos on, niin millaisia?

Liite 8. Sisällönanalyysi kysymyksestä 25. Miksi et koe harjoitustuntien edistävän oppimistasi?

Liite 9. Sisällönanalyysi kysymyksestä 27. Miksi et koe luento-opetuksen edistävän oppimistasi?

Liite 10. Sisällönanalyysi kysymyksestä 31. Miksi koet suuryhmäopetuksen vähemmän tehokkaampana oppimisesi kannalta kuin pienryhmäopetuksen?

1 JOHDANTO

Ryhmä koostuu erilaisista ihmisistä, joista jokaisella on omat näkemyksensä, tietonsa, taitonsa sekä kokemuksensa. Toimivassa ja tehokkaassa ryhmässä työskennellessä saadaan enemmän aikaiseksi kuin yksin työskennellessä. Laadukkaan lopputuloksen saamista edistää ongelmanratkaisu- ja ideointitilanteissa useampien näkökulmien esille tuominen. Ryhmässä työskentely on myös mahdollisuus kehittää yhteistyötaitoja ja harjoitella erilaisissa rooleissa toimimista ryhmän sisällä. (Aalto-yliopisto 2011.)

Suuryhmäopetuksen tutkiminen on ajankohtainen aihe, sillä opetus- ja kulttuuriministeriön laatima toimintaohjelma kustannustehokkuuden lisäämisestä on johtanut ryhmäkokojen suurentumiseen (Yle Kymenlaakso 2012). Ryhmäkoot ovat suuri rahakysymys ja Suomessa suuryhmäopetus on kasvamassa resurssipulan vuoksi ja ryhmien yhdistämisestä suuryhmiksi on tullut arkipäivää (Autio 2002, 46).

Viimeisen seitsemän vuoden aikana ammattikorkeakoulujen rahoituksesta on leikattu yli viidesosa. Vuonna 2017 pidetyssä hallituksen puoliväliriihessä päätettiin, että ammattikorkeakoulut jäävät ilman lisärahoitusta (Paajanen 2017).

Opetusalan Ammattijärjestö (OAJ) totesi eduskunnalle 2.6.2017 esittämässä lausunnossaan ammattikorkeakoulujen olevan talousahdingossa.

Talousahdinko on pakottanut ammattikorkeakouluja syventämään yhteistyötään ammattikorkeakoulujen kesken tai jopa yliopistojen kanssa. Tämän seurauksena ammatillisen korkeakoulutuksen hyödyt ovat vaarassa. Talousahdinko on johtanut yli 1000 ammattikorkeakouluissa työskentelevän opettajan irtisanomiseen. Suurentuneiden ryhmäkokojen lisäksi opiskelijat joutuvat opiskelemaan itsenäisesti tärkeitä sisältöjä opetuksen vähentämisen vuoksi. (Opetusalan Ammattijärjestö 2017.)

Tänä päivänä on tavallista käyttää luokkaopetuksessa suuryhmäopetusta. Suuryhmäopetusta suositaan ammattikorkeakouluissa ja suuryhmäopetuksen tavoitteena on, että koko ryhmä etenee samassa tahdissa ja opettaja ohjaa toimintaa. Opetus painottuu yleensä informaation

jakamiseen ja vuorovaikutus ryhmän jäsenten välillä on vähäistä. Suuryhmäopetusta käytetään, kun opetuksen tarkoituksena on jakaa mahdollisimman paljon informaatiota koko ryhmälle samassa tahdissa. Haittapuolena informaation jakamiseen perustuvassa opetuksessa on vastaanottavien osapuolten passiivisuus. (Heikkinen, Hänninen, Kivistö, Loisa & Natunen 2013, 17.)

Suuren ryhmäkoon aiheuttamat ongelmat koskevat myös yliopistoja ympäri maailman. Uskotaan, että vuodesta 1970 ryhmäkoot yliopistoissa ovat olleet kasvussa. Suuret ryhmät ovat yleisiä yliopistoissa ja korkeakouluissa. Epäonnistumisaste suurissa ryhmissä korreloi tiedekunnittain keskeyttäneiden opiskelijoiden kanssa ensimmäisen ja toisen vuoden välillä. Suurten ryhmien käsite on subjektiivinen ja tilannekohtainen. Siksi puhuttaessa ryhmäkoosta voi länsimaissa suuri ryhmä tarkoittaa pientä ryhmää Afrikassa tai Aasiassa ja päinvastoin. Tämä johtuu siitä, että eri maiden oppimiskäsitykset ja opetusmenetelmät eroavat toisistaan. (Lipinge 2013, 107 – 108, 117.)

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää, onko ryhmäkoolla merkitystä opiskelijoiden oppimistuloksiin ja oppimiskokemuksiin. Tutkimus toteutetaan sähköisellä kyselylomakkeella, joka lähetetään sähköpostitse Kaakkois-Suomen Ammattikorkeakoulun (XAMK) sairaanhoitajaopiskelijoille Kotkan, Kouvolan, Mikkelin ja Savonlinnan kampuksille. Tässä tutkimuksessa sairaanhoitajaopiskelijoilla tarkoitetaan varsinaisten sairaanhoitajaopiskelijoiden lisäksi ensihoitaja- ja terveydenhoitajaopiskelijoita, sillä sairaanhoitajan pätevyys sisältyy näihin tutkintonimikkeisiin. Tutkimuksen tilaajana toimii Kaakkois-Suomen Ammattikorkeakoulu (XAMK) ja tuloksia käytetään kehittämään sairaanhoitajakoulutuksen opetusta Kaakkois-Suomen Ammattikorkeakoulussa (XAMK). Opinnäytetyön tavoitteena on selvittää, miten opiskelijat kokevat suuryhmäopetuksen ja miten se vaikuttaa heidän oppimiseen. Tavoitteena on myös selvittää ryhmän merkitystä AMK-tason opinnoissa ja tarkastella erilaisten oppimistyylien vaikutusta ryhmätyöskentelyyn. Tässä opinnäytetyössä keskitymme selvittämään suuryhmän vaikutusta teoriaopetukseen sekä harjoitustunteihin. Simulaatio-opetus on rajattu opinnäytetyöstämme pois.

2 SAIRAAHOITAJAKOULUTUS SUOMESSA JA KAAKKOIS-SUOMEN AMMATTIKORKEAKOULUSSA

Suomessa koulutetaan sairaanhoitajia 22 ammattikorkeakoulussa. Sairaanhoitajan tutkinto on sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, joka sisältää 210 opintopistettä ja kestää noin kolme ja puoli vuotta. Suomessa sairaanhoitajakoulutus on 30 opintopistettä laajempi kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston ammattipätevyysdirektiivi (2013/55/EU) edellyttää. Suomessa koulutuksen aloittaa vuosittain noin 2400 opiskelijaa, joista 70 – 80 % valmistuu ammattiin. Opintoihin kuuluu vaihtoehtoiset ammattiopinnot (110 opintopistettä), ammattitaitoa edistävät harjoittelut (75 opintopistettä), opinnäytetyö ja kypsyysnäyte (15 opintopistettä) sekä vapaasti valittavia opintoja (10 opintopistettä). (Eriksson, Korhonen, Merasto & Moisio 2015, 13 – 14.)

Ammattiopinnot pitävät sisällään ydinosaamisen ja täydentävät opinnot. Ydinosaaminen koostuu hoitotyön eettisyydestä ja ammatillisuudesta, johtamisesta ja yrittäjyydestä, kliinisestä hoitotyöstä, näyttöön perustuvasta toiminnasta, päätöksen teosta, terveyden ja toimintakyvyn edistämisestä ja sosiaali- ja terveystieteiden laadun ja turvallisuuden opinnoista. Vapaasti valittavia täydentäviä opintoja (10 opintopistettä) ovat akuuttihoitotyö, kansanterveysyö, mielenterveysyö tai monialainen syventyminen. (XAMK 2018a.)

Suomessa ammattikorkeakoulututkinnon kuusi yhteistä kompetenssia määrittelevät sairaanhoitajan koulutusta. Kompetensseja ovat *itsensä kehittäminen*, johon kuuluu oman osaamisen arviointi ja kehittäminen, itsenäinen opiskelu, kyky toimia yhdessä muiden kanssa ja kyky hyödyntää erilaisia oppimis- ja toimintamenetelmiä. Toisena kompetenssina on *eettinen osaaminen*, joka tarkoittaa, että opiskelija ottaa vastuun omasta toiminnastaan, osaa soveltaa ammattieettisiä ja kehityksen periaatteita ja ottaa toiminnassaan muut huomioon. Kolmas kompetenssi on *viestintä- ja vuorovaikutusosaaminen*, joka tarkoittaa, että opiskelija kykenee käyttämään erilaisia viestintätylejä niin suullisesti kuin kirjallisesti, ymmärtää tiimityöskentelyn periaatteet monialaisissa työryhmissä ja osaa käyttää tieto- ja viestintäteknikkaa työssään. Neljäs kompetenssi on *kehittämistoiminnan*

osaaminen, johon kuuluvat oman alan tiedonhankinnan osaaminen, sen kriittinen arviointi, projektitehtävissä toimiminen ja sen osa-alueiden hallinta. Opiskelijan tulisi myös omata aloitteellinen ja kehittävä työtapo, sekä kyetä tekemään itsenäisiä päätöksiä ja ratkaista ongelmatilanteita. Toiminnan tulisi olla asiakaslähtöistä ja yrittäjäomaista ja opiskelijan tulisi tuntea tutkimus- ja kehittämistoiminnan perusteet. Viidentenä kompetenssina on *organisaatio- ja yhteiskuntaosaaminen*, joka sisältää oman alan organisaatioiden yhteiskunnallis-taloudellisten yhteyksien tuntemuksen, valmiudet ja periaatteet johtamiseen, työelämän toimintatavat, toiminnan suunnittelun, organisoimisen ja kehittämisen mahdollisuuksien tuntemuksen. Kuudes ja viimeinen kompetenssi on *kansainvälisyysosaaminen*, johon kuuluvat alan työtehtävien hallinta, niissä kehittyminen ja ainakin yhden vieraan kielen osaaminen sekä yhteistyö erilaisten ja eri kulttuurin omaavien ihmisten kanssa. Sairaanhoidajalla tulisi olla myös kansainvälisten mahdollisuuksien ja niiden vaikutusten ymmärrys. (Eriksson ym. 2015, 14 – 15.)

Kompetenssien kehittymiseen voidaan vaikuttaa oppilaitoksissa yksilöllisesti pedagogisilla valinnoilla ja opetuksen sisältöön ja toimintatapoihin vaikuttamalla. Koulutusta säätelee opetus- ja kulttuuriministeriön ohjeet, mutta koulutuksessa huomioidaan myös sosiaali- ja terveysministeriön suositukset ja linjaukset, kuten se, että sairaanhoidajan toiminnan tulee perustua näyttöön ja voimassa oleviin hoitosuosituksiin. Merkittävimmät lait, jotka ohjaavat toimintaa ovat ammattikorkeakoululaki (2003/351), jonka mukaan ammattikorkeakoulun tehtävä on tuottaa työelämään asiantuntevia osaajia, sekä terveydenhuoltolaki (1326/2010), joka ohjaa työelämän puolelta olemaan aktiivinen ammattikorkeakoulujen suuntaan, jotta koulutustarjontaa voidaan kehittää. Sairaanhoidajakoulutuksen tulee täyttää terveydenhuollon ammattihenkilöstä annetun lain (559/64) ja asetuksen (564/94) sekä terveydenhuollon erityislainsäädännön vaatimukset. Suomessa ensihoitajan-, kättilön-, ja terveydenhoitajan ammattikorkeakoulututkintoihin sisältyy myös sairaanhoidajatutkinto, kuitenkin kättilön ja terveydenhoitajan on erikseen haettava sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirastolta oikeus toimia laillistettuna terveydenhuollon ammattihenkilönä sekä oikeus käyttää asetuksella säädettyä nimikettä sairaanhoidaja (AMK). (Eriksson ym. 2015, 14.)

Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu tarjoaa mahdollisuuden opiskella ensihoitajaksi, sairaanhoitajaksi ja terveydenhoitajaksi neljällä kampuksella, joko päivä- tai monimuoto-opintoina. Kampukset sijaitsevat Mikkelissä, Kotkassa, Kouvolassa ja Savonlinnassa. Päiväopintoina opetus toteutetaan arkipäivisin ja se päätoimista. Monimuoto-opinnoissa opetus toteutetaan Kotkassa kolmena päivänä viikossa, Mikkelissä kahdesta kolmeen päivään viikossa ja Savonlinnassa kolmesta neljään päivään joka toinen viikko. Monimuoto-opinnot mahdollistavat opiskelijan työnteon opintojen ohessa. Sairaanhoitajaksi opiskelun kesto on noin kolme ja puoli vuotta sisältäen 210 opintopistettä. (XAMK 2018a.) Sairaanhoitajakoulutuksen aloituspaikkoja päiväopinnoissa on Kotkassa 35, Mikkelissä 40 ja Savonlinnassa 30. Monimuoto-opiskelu on mahdollista vain Kotkassa ja Savonlinnassa, aloituspaikkamäärät ovat samat kuin päiväopinnoissa. Ensihoitajakoulutus kestää noin neljä vuotta, sisältäen 240 opintopistettä. Ensihoitajakoulutus toteutetaan Kotkassa ja aloituspaikkoja on monimuotokoulutuksessa 30. Päiväopintojen aloituspaikkatietoa ei ole saatavilla tällä hetkellä. (XAMK 2018b.) Terveydenhoitajaksi opiskelun kesto on noin neljä vuotta, ja se sisältää 240 opintopistettä. Terveydenhoitajakoulutus toteutetaan Kouvolassa ja Mikkelissä päivä- sekä monimuoto-opintoina. Päiväopintoihin on Kouvolassa 25 aloituspaikkaa ja monimuoto opintoihin on 25 aloituspaikkaa. Mikkelin aloituspaikkatietoja ei ole tällä hetkellä saatavana. (XAMK 2018c.)

Merkittävä osa opinnoista tapahtuu luokahuoneiden ulkopuolella simulaatiotiloissa, työelämässä ja opiskelijan itsenäisenä opiskeluna. Oppimisympäristöihin kuuluvat myös innovaatio- ja projektiympäristöt, monipuoliset simulaatioympäristöt, verkkoympäristöt sekä työelämä ja TKI-hankkeet. Kaakkois-Suomen Ammattikorkeakoulussa on käytössä selainpohjainen Moodle-verkko-oppimisympäristö, jonka avulla opintojaksojen kokoaminen, hallinnointi ja läpikäyminen on tehty käyttäjälle helpommaksi. Työelämälähtöisissä projekteissa opiskelija pääsee rakentamaan verkostoja ja tutustumaan alansa ammattilaisiin. Tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminnalla eli TKI-toiminnalla on tarkoitus tuottaa uutta tutkimusta ja menetelmiä. (XAMK 2018.)

3 RYHMÄ OPPIMISYMPÄRISTÖNÄ

3.1 Ryhmän määritelmä

Ryhmä voidaan määrittää joukoksi ihmisiä. Se voi olla niin opiskelijoista koostuva joukko kuin yhteiskunnallinen tai harrastejoukko. Joukko kuitenkin määritellään ryhmäksi, joka eroaa joukosta satunnaisista ihmisistä, mikäli ryhmän henkilöt ovat vuorovaikutuksessa toistensa kanssa, heillä on jokin yhteinen tavoite tai päämäärä, he kokevat kuuluvansa kyseiseen ryhmään ja tunnistavat toisensa. Ryhmälle ei ole tarkkaa määritelmää montako ihmistä ryhmän tulee sisältää, mutta pienryhmäksi ryhmä määritellään, mikäli ryhmässä on 3–12 henkilöä. Suuryhmiä ovat jo yli 20 opiskelijan ryhmät. Yleisesti suuryhmästä puhuttaessa tarkoitetaan 35–50 opiskelijan ryhmää. Oikeaa määrittelytapaa suuryhmään ei ole. Suuryhmä voidaan arkielämän näkökulmasta määritellä siten, että ryhmä, jolle tarvitaan erittäin suuri luokka tai auditorio, on suuryhmä. (Heikkinen ym. 2013, 4, 6–7.)

Ryhmän jokaisella jäsenellä on rooli ja tehtävät. Ryhmässä vallitsee sosiaaliset normit ja ryhmän jäsenet toimivat yhteistyössä kommunikoiden. Ryhmän työnjako vaikuttaa jokaisen opiskelijan omaan oppimiseen. (Poutanen 2006, 10.) Ryhmän jäsenten kommunikoinnin seurauksena ryhmän jäsenille syntyy ryhmässä roolit. Tunneilmapiiri vaikuttaa ryhmän toimintaan ja sen tulee olla riittävän kiinteä, jotta ryhmä pääsee haluamaansa tavoitteeseen. Ryhmässä täytyy saavuttaa luottamus ryhmän jäsenten välille, jotta jokainen ryhmän jäsen pystyy tuomaan ajatuksensa esille ja tulee myös kuulluksi ryhmässä. (Heikkinen ym. 2013, 8–11.)

3.2 Ryhmän kehitysvaiheet

Ryhmän kehitykseen kuuluu neljä vaihetta, jotka ovat muotoutumis-, kuuhunta-, normienluomis- ja toteuttamisvaiheet. Muotoutumisvaiheessa ryhmässä vallitsee usein hiljaisuus ja jännitys ja tässä vaiheessa ryhmänjohtajan rooli nousee esille. Ryhmänjohtaja ei ole nimetty henkilö, vaan ryhmästä nousee yksi tai useampi henkilö esille, joka tai jotka ovat enemmän äänessä ja sanattoman viestinnän keinoin tuovat esille ryhmänjohtajuuden. Pelisääntöjen luominen ja yhteisiin normeihin sitoutuminen muodostaa

luottamusta ja yhteisymmärrystä ryhmän jäsenten välille ja luo hyvän, esimerkiksi oppimista edistävän ilmapiirin. (Heikkinen ym. 2013, 8–10.)

Kuohuntavaiheessa ryhmässä saatetaan kyseenalaistaa toisia ja testata ryhmän jäseniä ja johtajaa. Ryhmän jäsenet ovat jo tutustuneet toisiinsa ja uskaltavat tuoda asioita kommunikoiden esille. Tässä vaiheessa ryhmä on herkkä sisäisille ristiriidoille. Ryhmä ei vielä kykene rakentavasti käsittelemään asioita ja ryhmän jäsenten ehdotuksia saatetaan kritisoida ja negatiivinen ilmapiiri vallitsee ryhmän sisällä siten, ettei se välttämättä näy ulospäin. Tässä vaiheessa ryhmä saattaa tarvita apua ratkaisemaan ongelmiaan ja ryhmän jäsenten on hyvä opetella vuorovaikutustaitoja. (Heikkinen ym. 2013, 8–11.)

Kolmannessa vaiheessa luodaan yhteiset normit, joita ryhmänjäsenet tahoillaan noudattavat. Myös ryhmän tavoitetta on hyvä selkeyttää ja näin ollen yhteistoiminta kehittyy. Neljännessä vaiheessa ryhmä on toteuttamisvaiheessa, jolloin jäsenet ovat kiinnostuneita toistensa ehdotuksista ja vaihtavat ajatuksia ja näkemyksiään. Ryhmän jäsenet ottavat vastuuta ja ongelmatilanteissa ryhmä on oppinut jo ratkaisemaan ongelmiaan ja niistä myös opitaan. Tuloksia alkaa syntyä ja työ on tehokasta. (Heikkinen ym. 2013, 8–11.)

3.3 Ryhmätyöskentely

Ryhmätyöskentely edistää opiskelijalähtöistä opetusta. Ryhmätyöskentelyssä ryhmällä on yhteinen tavoite ja toiminta on riippuvaista jokaisen ryhmän jäsenen työpanoksesta, ryhmän jäsenen fyysisestä sijainnista riippumatta. Ryhmän tulisi toimia siten, että jokainen ryhmän jäsen tekee työstä osuuksia myös oman mukavuusalueen ulkopuolelta, joka tukee opiskelijan oppimista. Ryhmätyöskentelyssä on tärkeää ja siinä oppimisen edellytys on, että jokainen jäsen osallistuu työntekoon, jotta välttyttäisiin tilanteelta, jossa joku opiskelija ei anna työlle omaa panosta. Ryhmän jäsenen työpanoksen vähyyks vaikuttaa negatiivisesti muihin ryhmän jäseniin. Tutkimustulosten mukaan aktiivinen työryhmän jäsen oppii paremmin, vaikka jonkun ryhmän jäsenen panos olisikin vähäinen. (Poutanen 2006, 10–11.)

Ryhmätyöskentely lähtee esille asetetusta tehtävästä tai ongelmasta, jonka selvittäminen tapahtuu vuorovaikutuksessa toisten ryhmäläisten kanssa. Jokaisen opiskelijan oppimista on tarkoitus pyrkiä vahvistamaan vuorovaikutuksen avulla, jotta oppiminen olisi määrällisesti ja laadullisesti parempaa. Tavoitteena on, että opiskelijat oppisivat keskustelemaan, jakamaan näkökulmia sekä ajattelemaan ryhmässä. Ryhmätyöskentelyssä kehittyvät kriittinen ajattelu, ongelmanratkaisu-, päättely- ja arviointikyky. Syitä ryhmätyöskentelyyn ovat esimerkiksi näkökulmien jakaminen ja yhdistäminen, paremmat tulokset, yhteishenki ja laadulliset oppimistulokset sekä tiimityöskentelyn harjaantuminen. (Kajaanin Ammattikorkeakoulu 2017.)

4 SUURRYHMÄOPETUS

4.1 Opiskelijan näkökulma

Ammattikorkeakoulujen ryhmäkoot voivat hämmentää ensimmäisen vuoden valmistautumattomia opiskelijoita. Ryhmät ovat suuressa roolissa uusien opiskelijoiden muodostamisessa suhteissa muiden opiskelijoiden ja henkilökunnan kanssa. Hyvässä oppimisympäristössä opiskelijat tuntevat olonsa mukavaksi. (Mulryan-Kyne 2010, 177.)

Useat opiskelijat kokevat ensimmäiset viikkonsa olevansa "shokkiympäristössä" ja tuntevat olonsa epämiellyttäväksi ja hämmentyneiksi sekä anonyymeiksi suurissa ryhmissä. Jotkut opiskelijat muuttuvat suurten ryhmien tyypilliseen passiiviseen ja nimettömään rooliin, vaikka eivät välttämättä pienissä ryhmissä käyttäytyisi samoin. (Mulryan-Kyne 2010, 177.)

4.2 Opettajan näkökulma

Suurin osa opettajista selviytyy suuren ryhmän opettamisesta hyvin. Kuitenkin kirjallisuudessa on tuotu esille ongelmat, joita opettajat kohtaavat usein suurten ryhmien opetuksessa. Tällaisia ongelmia ovat negatiivinen vaikutus opiskelijan oppimiseen ja stressi siitä, että kykeneekö suurryhmää opettamaan tehokkaasti. Suurimmat ongelmat liittyvät opiskelijoiden suhtautumiseen yksilöinä sekä moniin erilaisiin vaatimuksiin. Vuorovaikutus opiskelijoiden ja opettajan välillä vähenee, joten opettajien on hankala luoda opiskelijoihin suh-

teita. Ryhmäkeskustelut ovat yleensä pinnallisia ja selektiivisiä. Ongelmia aiheuttavat luokkahuoneen akustiikka, näkyvyys ja huomion jakautuminen. Suuressa ryhmässä opettajan on hankala saada opiskelijoiden vastauksista selville, että onko opiskelija sisäistänyt kurssin sisällön oikein. (Mulryan-Kane 2010, 177–178.)

Muita ongelmia, joita opettajat suurryhmien opetuksessa kohtaavat ovat opiskelijoiden saapuminen luennoille myöhässä tai lähteminen kesken luennon. Luentojen aloitus voi myöhästyä, kun paikalle odotetaan myöhässä saapuvia opiskelijoita. Melutasoa lisäävät luokkahuoneen ovesta kulkeminen sisään tai ulos sekä tehtävien tekeminen luennon aikana. Opettajat joutuvat lisäksi käsittelemään suuria määriä opiskelijoille annettavia merkintöjä kuten tuntimerkintöjä. (Mulryan-Kane 2010, 177–178.).

4.3 Suurryhmäopetuksen edut ja haitat

Ryhmäkoon vaikutuksia on tutkittu erityisesti päiväkotii- sekä peruskouluikäisten lasten keskuudessa. Ammattikorkeakoulun tai yliopiston ryhmäkoon vaikutuksista on Suomessa tehty tutkimuksia vähän. Ulkomaisia tutkimuksia asiasta löytyy jonkin verran. Yksi tunnetuimmista ja laajalti tutkituista ryhmäkoon kokeilusta on Tennessee STAR -ohjelma, joka tehtiin vuosina 1986–1989. Ohjelma tutki lastentarhassa olevia lapsia 15–17 lapsen ryhmässä, 22–25 lapsen ryhmässä tai 22–25 lapsen ryhmässä, joilla oli avustajat mukana. Lukuisat tutkimukset ovat tarkastelleet tämän kokeen tuloksia ja osoittaneet, että pienemmissä ryhmissä olevat lapset suoriutuivat paremmin standardisoiduissa matematiikan ja lukemisen testeissä. (Monks & Schmidt 2010, 4.)

Suurin osa tutkimusten tuloksista viittaa siihen, että suuren ryhmäkoon haitat ovat suurempia kuin hyödyt. Monks ja Schimdt toteavat tutkimuksessaan (2010) korkeakoulujen ryhmäkoon vaikutuksista, että suurempi ryhmäkoko vaikuttaa yhä enemmän siihen, että opiskelija kokee oppineensa vähemmän ja saavansa luennoista irti vähemmän. Myös tiedekunnittain opiskelijat saivat huonompia arvosanoja suurryhmäopetuksista. (Monks & Schmidt 2010, 12.)

Suurin osa yliopisto- ja korkeakouluopintojen suurten ryhmien ongelmista liittyvät kielteiseen vaikutukseen opiskelijoiden oppimiseen. Ryhmäkoon kasvaessa opiskelijoiden ja opettajien vuorovaikutuksen määrä ja intensiteetti vähenevät, mikä voi johtaa opiskelijan nimettömyyteen sekä passiivisuuteen. Opiskelijat eivät tunne toisiaan, ja poissaolot kursseilla lisääntyvät huomattavasti. Suurissa ryhmissä motivaatio ja sitoutuminen opiskeluun ovat alhaisia. Pienet osallistumismäärät, sosiaalinen eristäytyminen ja riittävien resurssien puute ovat ongelmia suurissa ryhmissä. (Mulryan-Kyne 2010, 176.)

Yhdysvalloissa tehdyn tutkimuksen mukaan suurryhmänä pidettiin noin 45 opiskelijan ryhmää korkeakoulutuksessa. Merkittävimmät muutokset tapahtuivat ryhmäkoon kasvaessa 30:stä 45:een kurssin kuormituksen pysyessä vakiona. (Monks & Schmidt 2010, 12–13.)

Suurella ryhmäkoolla on negatiivinen ja tilastollisesti merkittävä vaikutus kurssin edellyttämään kriittiseen ja analyttiseen ajatteluun, esitysten selkeyteen, opetusmenetelmien tehokkuuteen, opiskelijoiden kiinnostukseen ja opettajan innostuneisuuteen luokkaa kohtaan. Eniten haittaa on arviointiasteikon yläpäässä oleville opiskelijoille suurissa ryhmissä, sillä suurryhmissä on opiskelijoita muistakin ryhmistä eikä opiskelija voi vaikuttaa siihen. Opiskelijat eivät voi vaikuttaa ryhmäkokoon perustuviin arvosanojen muutoksiin. Myös keskimääräiset arvosanat heikkenevät merkittävästi. Ryhmien koon pienentämisen sekä opiskelijoiden kokonaismäärän vähentäminen parantaa merkittävästi opiskelijoiden oppimistuloksia. (Monks & Schmidt 2010, 11–13.)

Lipingen (2013, 108) mukaan suurten luokkien opetukseen liittyy useita ongelmia. Opiskelijoista tulee helposti kasvoja ihmisten sijaan, ja opiskelijoille on vaikea antaa henkilökohtaista neuvontaa ja ohjausta. Suurissa ryhmissä tekniset vaikeudet ovat mahdollisia, esimerkiksi voi olla haasteellista näyttää kuvia, jotka ovat selkeästi kaikkien nähtävillä. Lisäksi läsnäolon seuranta on vaikeaa, mikä rohkaisee opiskelijoita jättämään lähitunteja väliin, ja opiskelijoiden palautteen laatu huononee johtuen opiskelijoiden osallistumattomuudesta. Myös huonolaatuiset luennot ovat yleinen ongelma suurissa ryhmissä.

Tutkimuksissa on löydetty näyttöä myös sille, että ryhmäkoolla ei ole merkitystä opetuksen tehokkuuteen ja opettajan käyttämiin opetusstrategioihin.

Opettajat voivat olla tehokkaita opetusmenetelmissään ryhmäkoosta riippumatta, eikä suuren ryhmän opetus heikennä opiskelijoiden oppimista. (Lippinge 2013, 110.) Näkemys siitä, että suurluennot korkeakoulutuksessa ovat "huonoja" ja niitä pitäisi välttää, on hallitseva ja tämä näkemys pitäisi kyseenalaistaa. Liian vähän kiinnitetään huomiota etuihin ja mahdollisuuksiin, joita suurryhmää opetettaessa on. (Jawitz 2013, 140–142.)

Suurimmat edut suurryhmiä opetettaessa ovat sosiaalisen ulottuvuuden hyödyntäminen sekä kustannustehokkuus. Suurluennot voidaan rakentaa tärkeiksi tapahtumiksi, joita opiskelija ei halua jättää välistä ja hyödyntää väkijoukkoon liittyvää energiaa sekä tunteita tavoitteen saavuttamiseksi helpottamaan merkittävää oppimista. Yksi luennoitsija montaa opiskelijaa kohden on kustannustehokas, sillä se säästää kustannuksissa sekä ajankäytössä ja vaivannäössä. Luennoitsijan aikaa kuluu vähemmän luentojen ja luentomateriaalien valmisteluihin sekä jakamiseen. Vastuu suurryhmien opetuksista kuuluisi olla jo kokeneilla luennoitsijoilla, jotka ovat menestyneet opetuskehityksessään ja jotka pystyvät ohjaamaan vähemmän kokeneita suurryhmien opetuksessa. (Jawitz 2013, 140–142.)

5 OPISKELIJAN OPPIMISTYILI JA PERSOONAN VAIKUTUS OPPIMISEEN

5.1 Oppimistyyli

Opiskelijan oppiminen lisää hänen tietouttaan ympäröivästä maailmasta ja kaikesta, mitä se pitää sisällään riippuen ihmisen motiiveista ja kokemuksista. Opiskelijan oma aktiivisuus ja kiinnostuneisuus vaikuttaa siihen, kuinka hyvin hän oppii ja ymmärtää asioita ja niiden merkityksiä. Oppiminen tapahtuu niin sosiaalisessa ympäristössä, kokemusten kautta, kuin fyysisen ympäristön avulla. Oppiminen on jatkuvasti kehittyvä tapahtuma, johon vaikuttaa opiskelijan aikaisemmat kokemukset, tiedot ja taidot. (Heikkinen ym. 2013, 24.)

Konstruktivisen oppimisen mukaan oppiminen on tiedon syventämistä ja ymmärtämistä, eli oman jo olemassaolevan tiedon jatkuvaa rakentamista. Kokemuksellisen oppimisen malli pohjautuu konstruktiviseen oppimiseen, jossa opiskelija on jo luonut tietorakenteet kokemusten ja aiemman opitun

kautta ja oppiminen tarkoittaakin tiedon liittämistä ja soveltamista jo tähän ole-massa olevaan rakenteeseen. Malli on opiskelijakeskeinen. (Tiitinen 2011, 11.)

Kokemuksellisen oppimisen mallin mukaan oppiminen tapahtuu sykleissä. Syklit ovat konkreettinen kokeminen, abstrakti käsitteellistäminen, reflektiivinen havainnointi sekä aktiivinen kokeilu. Ensimmäisessä syklissä eli konkreettisesti kokemisessa opiskelijan tulee löytää oma motivaationsa opittavaan asiaan. Opettajan tehtävä on tässä kohtaa huomioida opiskelijan tausta, esimerkiksi aikaisempi työkokemus, jotta opiskelija löytää oman motivaationsa opittavaa asiaa kohtaan. Toisessa syklissä, abstrakti käsitteellistäminen, opiskelija käsittelee ja pohtii jo opittuja asioita ja rakentaa uutta tietoa vanhan tiedon pohjalta. Tässä vaiheessa, kun opiskelija vertaa uutta ja vanhaa jo opittua tietoa, osaa opiskelija löytää ratkaisuja ongelmiin ja ratkoa niitä. Kolmannessa vaiheessa eli reflektiivisessä havainnoinnissa, opiskelija reflektoi opiskeltavaa asiaa eri yhteyksissä ja peilaa asioita aikaisempiin kokemuksiin. Opettajan tehtävä on suurin tässä kolmannessa vaiheessa, sillä opettajan tulisi herättää keskustelua asiasta, jotta saisi ohjattua opiskelijoita asiassa eteenpäin ja opiskelijat yhteistyössä pohtisivat asioita. Neljäs vaihe on aktiivinen kokeilu. Tässä vaiheessa opiskelija ymmärtää opiskeltavan asian kokonaisuuden ja pyrkii etsimään toimivia käytännön ratkaisuja teorian tueksi. (Heikkinen ym. 2013, 24–25.)

Tutkimuksen mukaan opiskelijan oman kokemuksen kautta oppiminen ja omat käsitykset ovat pysyvämpää tietoa kuin kirjasta luettu tieto tai opettajan välittämä informaatio opiskeltavasta asiasta. Tieto rakentuu niin sosiaalisesti kuin kognitiivisesti. Kokemuksellisen oppimiskäsityksen mukaan opiskelija siis itse tekee tulkintansa maailmasta ja ympäröivistään asioista ja kehittää, suunnittelee ja rakentaa lisää kokonaisvaltaisesti tietämystään. Luento-opetus ei käytännössä tue konstruktivistista oppimiskäsitystä, mutta luento-opetuksessa opiskelija kuitenkin aktiivisesti kuuntelee opettajan puhetta ja jäsentelee asioita mielessään ja vertailee kuultuja asioita omaan kokemuspohjaan. Huolimatta siitä, mikä on opettajan opetusmenetelmä, tieto ei ole pysyvää opiskelijalle, mikäli hän ei itse konstruoi tietoa. (Heikkinen ym. 2013, 24–26.)

Behavioristinen oppiminen on arkikäsitys oppimisesta yhteiskunnassamme. Suunnitelma opetuksesta laaditaan tarkasti ja tarkoitus on päästä sen mukaan tavoitteeseen saakka. Ne tavat, joilla tavoitteeseen halutaan päästä, tulisi olla selviä jo suunnitteluvaiheessa. Behavioristinen oppiminen on selkeä, opettaja johtaa ja opiskelija on toiminnan kohde. Kyseinen opetusmenetelmä onnistuu, jos opiskelijat tuottavat oikeita reaktioita ja suoritteita prosessin aikana. (Heikkinen ym. 2013, 23.) Tutkimuksessa tuodaan myös esille, kuinka behavioristinen malli on opettajakeskeinen ja opiskelijan rooli on varsin passiivinen. Opettaja kontrolloi opiskelijan oppimista ja olemassa oleva tieto vain siirtyy sellaisenaan opettajalta opiskelijalle. Behavioristista opetusmenetelmää käytetään lähinnä suuryhmäluennoilla, jolloin opettaja on luokan edessä ja opiskelijat kirjoittavat muistiinpanoja. (Tiitinen 2011, 9–10.)

5.2 Persoonan vaikutus oppimiseen

Ihmisiä kuvaillaan yleensä käyttäen adjektiiveja ja ne kuvastavat jokaisen ihmisen yksilöllistä persoonallisuutta. Ihmiset ovat erilaisia, osa on sosiaalisia, tunteellisia ja aktiivisia, kun taas osa meistä jotakin näistä enemmän tai vähemmän. Jotkut viihtyvät hyvin toisten seurassa ja toiset taas eivät, vaan haluavat työskennellä itsekseen. Persoonaltaan erilaiset ihmiset haluavat opiskella tavalla, joka on itselle luonteva. Tutkimuksessa on todettu, että persoonallisuus ja sukupuoli ovat merkittävimmin yhteydessä opiskelu menestykseen. (Poutanen 2006, 23,28.)

Poutanen (2006) tuo tutkimuksessaan esille Big Five -teorian, jonka mukaan persoonallisuudella on viisi pääpiirrettä. Ne ovat avoimuus, extravertio, neuroottisuus, sovinnollisuus ja tunnollisuus. Ihminen, jonka persoonaan kuuluu avoimuus on taiteellinen, tunteellinen, joustava haaveilija. Avoin ihminen on usein utelias ja suvaitsevainen sekä avoin uusille kokemuksille. Extravertio kuvaa lämminhenkistä, seurallista, itsevarmaa, iloista, aktiivista ja jännityksen-hakuista ihmistä. Neuroottisen persoonan omaava ihminen tuntee masentuneisuutta, alemmuudentuntoa, vihamielisyyttä ja impulsiivisuutta. Neuroottinen persoona on myös altis haavoittumaan. Sovinnollinen ihminen on hellämielinen ja auttavainen. Tunnollisen persoonan omaava ihminen on hyvin itsekurinen ja hänellä on taidot kontrolloida impulsiivisuuttaan. (Poutanen 2006, 23–26.)

Vielä 1970-luvulla monet persoonallisuus -ja sosiaalipsykologit olivat sitä mieltä, että persoonallisuus sisältää monenlaisia piirteitä eikä persoollisuuteen voida liittää pysyviä piirteitä. Kuitenkin 1980-luvulla tutkijat huomasivat, että riippumatta ihmisen taustoista kuten kielestä ja kulttuurista, esiintyy kaikissa ikäryhmissä samoja edellä mainittuja persoonallisuuspiirteitä. Tutkimustuloksia aiheesta ei ole riittävästi osoittamaan tämän tiedon paikkansapitävyyttä. (Poutanen 2006, 25.)

Ihmisen persoonallisuus liittyy myös oppimismotivaation ja -strategiaan. Oppiminen voi olla pinta-, syvä- tai saavutussuuntautunutta sekä siihen liittyy kolme piirreettä, jotka ovat välttäminen, sitoutuminen ja saavuttaminen. Jos ihmisen persoonaan liittyy neuroottisuus, on ihmisellä yleensä huono itsetunto ja pelko epäonnistumisesta. Heille opiskelu tuntuu turvallisemmalta, jos he voivat tuoda esille jo aiemmin opittuja asioita ja oppia uutta niiden tietojen pohjalta. Neuroottisen ihmisen oppiminen on merkittävästi yhteydessä pinnalliseen oppimismotivaatioon ja strategiaan. Neuroottiset opiskelijat kuuluvat välttäjien ryhmään, koska he kokevat opiskelun vaikeaksi, eivätkä he pidä opiskelusta. Heidän päämääränä on vain suoriutua tehtävistä. Syväsuuntautunut oppiminen vaatii, että oppiminen tapahtuu epäonnistumisen kautta, joten neuroottiset oppijat eivät suuntaudu tähän oppimistyyliin, koska pettymysten sietokyky on puutteellinen. Sen sijaan avoimet ja tunnolliset oppijat oppivat syväsuuntautuneesti heidän avoimuuden ja uteliaisuuden ja itsekurin avulla. (Poutanen 2006, 25–28, 42–44.)

Avoimet ja tunnolliset opiskelijat eivät välttele, vaan sitoutuvat opiskeluun ja haluavat saavuttaa asioita ja saavuttaminen onkin avoimen opiskelijan suurin opiskelumotivaattori. Extravertit ja avoimet opiskelijat ovat yhteydessä oppimissuuntautumiseen ja he ovat sitoutuneimpia opiskeluun. Avoimella ja tunnollisella opiskelijalla on yhteys itseohjautuvaan opiskeluun, kun taas extravertit ovat mieltyneitä ryhmässä tapahtuvaan kokemukselliseen oppimiseen. Tutkimustulosten mukaan sovinnollisuus on eniten yhteydessä luento-opiskelusta pitämiseen. Neuroottiset opiskelijat eivät pidä ryhmässä opiskelusta, mutta eivät myöskään näyttäisi pitävän itseohjautuvasta opiskelusta. Neuroottisella opiskelijalla ei vaikuta tutkimuksen mukaan olevan positiivista yhteyttä mihinkään opiskelumuotoon. Sovinnolliset ja extravertit

opiskelijat suosivat ryhmätyötä, koska he tulevat hyvin toimeen muiden ihmisten kanssa. Poutasen (2006) tutkimuksessa päätelmänä on, että ihmiset, jotka ovat älyllisesti uteliaita, tunnollisia ja avoimia uusille kokemuksille, ovat muita opiskelijoita kiinnostuneempia opiskelusaavutuksistaan ja ovat mahdollisesti ahkerampia ja kunnianhimoisempia. (Poutanen 2006, 25-28, 42-44.)

Persoonallisuus on myös yhteydessä oppimismenestykseen. Tunnolliset opiskelijat saavat parempia kouluarvosanoja ja menestyvät kirjallisissa töissä. Tunnollisilla opiskelijoilla on vähemmän poissaoloja koulusta kuin neuroottisilla opiskelijoilla. Ekstraverteilla opiskelijoilla on huonompi tenttimenestys ja he menestyvät huonommin myös kirjallisissa töissä. Extravertit opiskelijat kuitenkin ovat sosiaalisia, nauttivat muiden ihmisten seurasta ja oppivat parhaiten ryhmässä sekä kokemusten kautta. (Poutanen 2006, 27–29.)

6 OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS

6.1 Opinnäytetyön tarkoitus, tavoitteet ja tutkimuskysymykset

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää, onko ryhmäkoolla merkitystä opiskelijoiden oppimistuloksiin ja oppimiskokemuksiin. Opinnäytetyön tavoitteena on selvittää, miten opiskelijat kokevat suuryhmä-opetuksen ja miten se vaikuttaa heidän oppimiseen. Tavoitteena on myös selvittää ryhmän merkitystä AMK-tason opinnoissa ja tarkastella erilaisten oppimistyylien vaikutusta ryhmätyöskentelyyn.

Tutkimuskysymykset:

1. Vaikuttaako ryhmäkoko opiskelijoiden mielestä oppimiskokemuksiin XAMK: issa opiskelun aikana?
2. Vaikuttaako ryhmäkoko opiskelijoiden mielestä oppimistuloksiin XAMK: issa opiskelun aikana?
3. Aiheuttaako suuryhmäopetus haittoja XAMK: issa opiskelijoiden näkökulmasta?
4. Vaikuttaako opiskelijan persoona oppimiseen opiskelijan arvioimana?

6.2 Tutkimusmenetelmä ja aineistonkeruu

Opinnäytetyöhön käytettiin määrällistä tutkimusmenetelmää, sillä haluttiin kysyä isolta joukolta opiskelijoiden näkökulmia ryhmäkoon vaikutuksesta oppimistuloksiin ja oppimiskokemuksiin. Tutkimuksiin, joissa tavoitteena on numeraalisesti kuvailla jotakin asiaa, missä määrin asia on muuttunut tai missä määrin asia vaikuttaa toiseen asiaan, käytetään määrällistä tutkimusmenetelmää. Määrällisessä tutkimusmenetelmässä halutaan selittää ihmisten toimintatapoja ja niihin vaikuttavia asioita. Määrällisessä tutkimuksessa etsitään aineistosta syy-seuraussuhdetta. Syyn löytymisen lisäksi tavoitteena on selvittää, miksi asiat ovat niin kuin ovat ja millä tavalla eri asiat liittyvät toisiinsa. Tutkimusmenetelmänä määrällinen tutkimus on mahdollinen, jos tutkittava aineisto voidaan muuttaa mitattavaan ja testattavaan muotoon. Tavallisesti määrällisessä tutkimusmenetelmässä on käytetty kyselylomaketta aineiston keräämiseen. Kyselystä käytetään myös nimikettä survey-tutkimus, joka tarkoittaa kyselyn olevan vakioitu. Vakioimisella tarkoitetaan, että kaikilta vastaajilta kysytään samat kysymykset samalla aineistonkeruumenetelmällä. Kyselylomaketutkimus soveltuu hyvin suurelle ja hajallaan olevalle joukolle ihmisiä. Tyypillinen haitta kyselylomakkeessa on alhainen vastausprosentti, jolloin puhutaan tutkimusaineiston kadosta. Myös palautuksessa voi tapahtua viiveitä, jotka vaikuttavat tutkimuksen aikatauluun. (Vilkkä 2007, 23, 175.)

Aineistonkeruuna käytettiin sähköistä kyselylomaketta (ks. liite 2). Kyselylomake lähetettiin neljälle Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun kampukselle ja vastausaika kyselyyn oli viikko. Alhaisen vastausprosentin vuoksi kysely lähetettiin uudelleen viikoksi, jotta vastauksia olisi tullut mahdollisimman paljon. Aineistonkeruuseen käytettiin sähköistä kyselylomaketta, sillä vastaajajoukko oli suuri ja hajallinen. Vastaajajoukko sijaitsi maantieteellisesti neljässä kaupungissa Kotkassa, Kouvolassa, Mikkelissä ja Savonlinnassa. Kysely lähetettiin yhteensä 1302 opiskelijalle kaikille XAMKin sairaanhoitaja-, ensihoitaja- ja terveydenhoitajaopiskelijoille. Koulutusaloittain kyselylomake jakaantui 228 ensihoitajaopiskelijalle, 822 sairaanhoitajaopiskelijalle ja 252 terveydenhoitajaopiskelijalle. Vastauksia kyselyyn tuli 244 eli vastausprosentti oli 19 %.

Opinnäytetyön aineistonkeruu tavaksi valittiin sähköinen kyselylomake. Kyselylomakkeeseen valikoitui yhteensä 38 kysymystä perustuen teoriassa käytettyihin aiheeseen viittaaviin tutkimuksiin. Taustakysymyksiä kyselylomakkeessa oli 11 kappaletta, jossa selvitettiin muun muassa vastaajan ikä, sukupuoli ja koulutusala. Kysymykset 12–38 jakaantuivat neljään eri teemaan niin, että kysymyksiä teemoina olivat ryhmäkoko, oppimistulokset, oppimiskokemukset, suuryhmäopetuksen haitat ja persoonan vaikutus oppimiseen. Kysymyksiä muuttujataulukko löytyy liitteestä 3. Kysymykset 12–17 tarkastelivat opiskelijoiden omia näkökulmia ryhmäkoon vaikutuksesta omiin oppimiskokemuksiin ja teemaksi valikoitui ryhmäkoko ja oppimiskokemukset. Kysymyksillä 18–27 teemana oli ryhmäkoko ja oppimistulokset. Kysymyksillä haluttiin selvittää opiskelijoiden omia näkökulmia ryhmäkoon vaikutuksista opiskelijoiden oppimistuloksiin. Kysymykset 28–32 selvittivät aiheuttaako suuryhmäopetus haittoja XAMKissa opiskelijoiden näkökulmasta. Näiden kysymyksiä teema oli suuryhmäopetuksen haitat. Kysymykset 33–38 käsitelivät teemaa persoonan vaikutus oppimiseen, jota haluttiin selvittää opiskelijan oman arvioinnin perusteella.

Kyselylomakkeen avulla haluttiin selvittää suuren joukon mielipiteitä eli saada yleistettäviä tuloksia. Kyselylomakkeessa oli sekä avoimia että suljettuja kysymyksiä. Suljetut kysymykset tuottavat aineistoa, joka voidaan analysoida tilastollisesti eli kvantitatiivisesti. Kun kyselylomakkeeseen lisätään avoimia kysymyksiä, saadaan monipuolisempi aineisto, sillä vastaajalla on mahdollisuus kuvata oma näkemys tutkittavasta asiasta. Kvantitatiivinen ja kvalitatiivinen tutkimusmenelmä täydentävät toisiaan. (Kankkunen & Vehviläinen-Julkunen 2009, 86.)

6.3 Aineiston analysointi

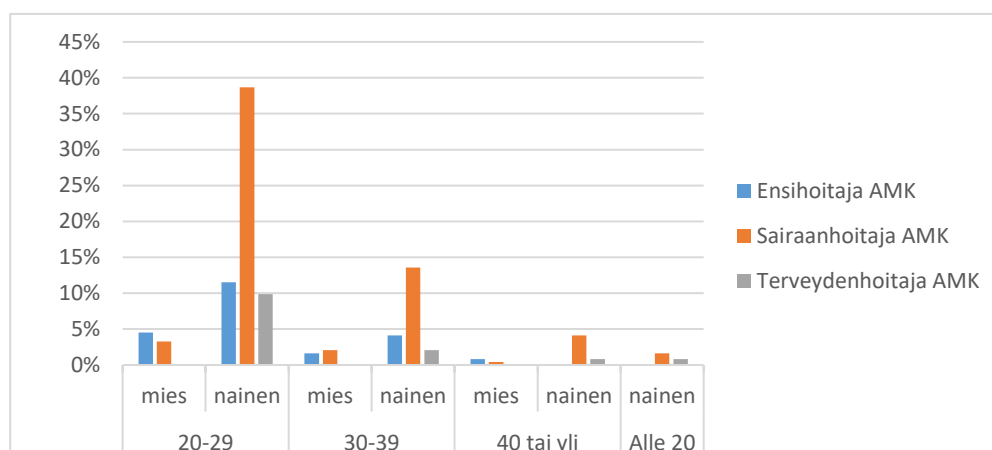
Määrällisen tutkimuksen analysointiin valitaan sellainen menetelmä, joka antaa tietoa siitä, mitä ollaan tutkimassa. Suunnitellessa tutkimusta pyritään aina ennakoimaan tutkimusongelmaan ja -kysymyksiin sopiva analyysimenetelmä. Analyysimenetelmä valitaan riippuen siitä, tutkitaanko yhtä muuttujaa vai kahden tai useamman muuttujan välistä riippuvuutta ja muuttujien vaikutusta toisiinsa. (Vilkkä 2007, 119).

Tutkimuksen tavoitteena oli saada määrällisesti paljon tietoa opiskelijoiden näkökulmasta, jotta tulokset olisivat yleistettävissä. Suljetut kysymykset analysoitiin tilastollisesti eli laskettiin prosentti- ja frekvenssijakaumat. Lisäksi tarkasteltiin kysymyksiä eri persoonallisuustyypeittäin, muun muassa selvittäessä opiskelijan persoonan vaikutusta opintojaksojen keskiarvoon. Näin saatiin tietoa esimerkiksi siitä, millaisilla persoonilla on parhain keskiarvo. Prosenttijakaumalla saadaan laajaa ja yksityiskohtaista numerotietoa. Frekvenssillä kuvataan havaintojen lukumäärää jossakin ryhmässä, luokassa tai koko aineistossa. (Vilka 2007, 121, 129, 137.) Aineiston analysointiin käytettiin taulukkolaskentaohjelmaa Exceliä ja Power BI -ohjelmaa taulukoiden luomiseksi.

Avoimien kysymyksien analysointiin käytetään induktiivista eli aineistolähtöistä sisällönanalyysia. Aineistolähtöisen sisällönanalyysin tavoitteena on pyrkiä luomaan tutkimusaineistosta teoreettinen kokonaisuus. Analyysin toteuttamisessa aikaisemmilla havainnoilla, tiedoilla tai teorialla tutkittavasta ilmiöstä ei ole aineistolähtöisessä sisällönanalyysissa merkitystä, sillä analyysi on aineistolähtöistä. (Tuomi & Sarajärvi 2012, 91.) Aineistolähtöinen sisällönanalyysi jaetaan kolmeen eri vaiheeseen, joita ovat aineiston pelkistäminen, ryhmittely ja teoreettisten käsitteiden luominen. Pelkistämässä aineistosta rajautuu tutkimukselle epäolennainen tieto pois ja aineisto tiivistyy. Toisessa vaiheessa aineisto ryhmitellään, alkuperäisilmaukset käydään läpi ja samalla etsitään samankaltaisuuksia tai eroavaisuuksia kuvaavia käsitteitä. Käsitteet, jotka kuvaavat samaa asiaa, yhdistetään omiksi luokiksi ja nimetään luokan sisältöä kuvaavalla nimikkeellä. Kolmas vaihe on aineiston käsitteellistäminen, eli teoreettisten käsitteiden luominen aineistosta. Alkuperäisistä ilmaisuista edetään teoreettisiin käsitteisiin ja johtopäätöksiin. Käsitteellistämistä jatketaan yhdistelemällä luokituksia niin kauan, kuin se aineiston näkökulmasta on mahdollista. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 108–111.) Opinnäytetyön avoimet vastaukset kategorisoitiin alkuperäisilmauksiin ja alakategorioihin. Alakategorioille etsittiin lopuksi termit kuvaamaan yläkategorioita.

7 OPINNÄYTETYÖN TULOKSET

Sähköinen kyselylomake lähetettiin 1302 opiskelijalle. Vastauksia tuli 244, eli vastausprosentti oli 19. Vastaajista 212 oli naisia ja 31 miehiä. Suurin osa vastaajista oli sairaanhoitajia, sukupuoleltaan naisia ja iältään 20 - 29 -vuotiaita. Vastaajista 166 oli 20 - 29 -vuotiaita. 30-39 -vuotiaita oli 57 vastaajaa. Yli 40-vuotiaita oli 15 vastaajaa ja alle 20-vuotiaita 6. Kuvassa 1 on esitetty vastaajien jakaantuminen koulutusalan, sukupuolen ja iän mukaan.

Kuva 1. Kyselyyn vastanneiden ikä, sukupuoli ja koulutusala prosenttijakaumana

Reilu kaksi kolmasosaa (63 %) vastaajista opiskeli sairaanhoitajaksi. Ensihoitajaksi opiskeli reilu viidennes (23 %) ja terveydenhoitajaksi reilu kymmenesosa (14 %). Puolet vastanneista (50 %) oli Kotkan kampuksen opiskelijoita, reilu viidennes oli Savonlinnan (23 %) ja Mikkelin (21 %) kampuksien opiskelijoita. Loput vastaajat olivat Kouvolan kampuksen (6 %) opiskelijoita.

Opintojen aloitusvuosi jakaantui tasaisesti niin, että noin kolmannes vastaajista oli aloittanut opintonsa vuonna 2016 (31 %) ja vuonna 2015 (29 %). Vuonna 2018 (15 %) ja vuonna 2017 opintonsa aloittaneita vastaajista oli alle viidesosa (18 %). Ennen vuotta 2015 opintonsa aloittaneita oli vain hieman alle kymmenesosa (7 %).

Vastaajien suoritettujen opintopisteiden määrä jakaantui tasaisesti niin, että 0–60 opintopistettä oli suorittanut reilu neljäsosa (26 %) vastanneista. Vastanneista noin viidesosa (21 %) oli suorittanut 60–120 opintopistettä. Noin

kolmannes (30 %) vastanneista oli suorittanut 120–180 opintopistettä ja 180–240 opintopistettä reilu viidennes (23 %) vastanneista.

Kysyttäessä, kuinka monta opiskelijaa ryhmissä pääsääntöisesti on opiskelijoiden mielestä, reilu puolet (54 %) vastasi, että opintojaksojen ryhmissä on 21–30 opiskelijaa. Vajaa kolmannes (27 %) vastasi ryhmissä olevan 13–20 opiskelijaa ja vajaa viidennes (18 %) vastasi ryhmissä olevan yli 30 opiskelijaa. Yksi kymmenestä (1 %) vastasi, että ryhmässä on pääsääntöisesti 3–12 opiskelijaa. Kaksi kolmasosaa (66 %) oli sitä mieltä, että opiskelijamäärä ryhmissä oli vastaajan mielestä ollut sopiva. Reilu kolmannes (34 %) oli taas sitä mieltä, että ryhmäkoko ei ollut vastaajan mielestä sopiva.

Kun vastaajilta kysyttiin, miksi he eivät kokeneet ryhmäkokoja sopivana, vastaajat kertoivat suurryhmän aiheuttavan keskittymisvaikeuksia. Vastaajat toivat esille, että suuri ryhmäkoko aiheuttaa levottomuutta ja suuressa ryhmässä opiskelu- rauha ei säily ja opiskelijat myöhästelevät tunneilta ja ne, jotka halusivat kuunnella, eivät välttämättä saa siihen mahdollisuutta. Isot ryhmäkoot vaikeuttavat keskittymistä tunneilla ja opiskelijat kokevat, että keskittyminen pienemmässä ryhmässä on helpompaa. Suuressa ryhmässä koettiin myös, että hälinä ja melutaso nousevat. Suuressa ryhmässä äänenkäyttö kasvaa nopeasti ja monta opiskelijaa kuiskii ja keskustelee keskenään ja on yleistä hälinää. Vastaajat kuvaavat keskittymisvaikeuksia ja levottomuutta suurryhmässä seuraavasti:

"Oppilaiden puhuminen ja jatkuva tunneilta myöhästely..."

"Puolia ei nappaa niin vaikea siellä on muidenkaan keskittyä..."

"Liian suuri hälinä tunneilla..."

Suurryhmän koettiin myös aiheuttavan **ongelmia opiskelijan oppimiseen**. Vastaajat kokivat, että *opiskelijan persoona* vaikuttaa oppimiseen, sillä opiskelijat eivät välttämättä uskalla itse lähestyä opettajaa ja pyytää apua, ja ujoimpia häiritsee harjoitustunneilla suuri määrä läsnäolijoita, jotka tuovat paineita suorituksiin ja ujojen on näin ollen helppo välttää osallistuminen harjotteisiin. Vastaajat kokivat, että suuressa ryhmässä *vuorovaikutus on hankalaa*. Pienemmässä ja aktiivisessa ryhmässä syntyisi helpommin keskustelua

ja olisi helpompaa osallistua enemmän opetukseen. Vastaajat kokivat, että *osallistuminen on vähäistä*. Isoissa ryhmissä kaikki eivät pääse tasapuolisesti harjoittelemaan, toistoja ei tule tarpeeksi ja kaikki halukkaat eivät välttämättä pääse lainkaan osallistumaan. Vastaajat kertoivat, että *opettaja ei ehdi ohjata ja auttaa*. Suuren ryhmäkoon vuoksi opettajilla tuntuu olevan aina kiire. Käytännön asioiden opetukseen ei ole ollut riittävästi aikaa, ja opettajan saaminen ohjaamaan tehtävää vaikeutuu, koska kysyjä on niin paljon, eikä opettajalla ole kaikille aikaa kädestä pitäen tapahtuvaan opettamiseen. Vastaajat kuvaavat persoonan ja vuorovaikutuksen ongelmia opiskelijan opimiseen seuraavasti:

"Kynnys avata oma suunsa on suurempi..."

"Hankala keskustella niin suuren opiskelijaryhmän kanssa..."

"Ei tule tarpeeksi toistoja yhtä henkilöä kohden..."

"Opettajalla ei ole aikaa kaikille luokkakoon suuruuden takia..."

Ryhmäkoon koettiin tuovan **ongelmia ryhmäytymiseen**. Vastaajat kertoivat, että *eivät tunne toisiaan* ja suuressa ryhmässä ei ole ryhmähenkeä. Tunneilla on usein myös muiden ryhmien opiskelijoita ja niin monen ihmisen nimet ja kasvot eivät jää mieleen. Suurissa ryhmissä syntyy "kuppikuntia", jotka riitelevät keskenään ja siivellä matkustajia on paljon ja isossa ryhmässä pääsee liian helpolla kun vain on läsnä. Vastaajat kokevat, että pienemmässä ryhmässä on usein parempi tunnelma, on rennompaa ja helpompi työskennellä. Vastaajat kuvaavat ryhmäytymisen ongelmia seuraavasti:

"Vieraita kasvoja..."

"Pienryhmässä on rennompaa..."

"Siivellä matkustajia on paljon..."

Lisäksi vastaajat toivat esille, että ryhmäkoko tuo **ongelmia opetukseen ja opetusmenetelmien valintaan joka johtaa pinnalliseen oppimiseen ja yksilöllisyyden puutteeseen**. Vastaajat kertoivat, että *opetusmenetelmät* eivät sovellu suurryhmille. Opintokäynneillä ryhmät ovat suuria ja käynnit katastrofaalisia. Koetaan, että ryhmätöitä on haastava tehdä ja kaikki eivät aina

mahdu saman pöydän ääreen. Vastaajat kokivat myös, että *opetus ei ole yksilöllistä* suuressa ryhmässä. Vastaajat kaipasivat enemmän aikaa henkilökohtaisempaan opetukseen, koska opetus suurryhmässä ei ole kovinkaan perusteellista. Vastaajien mielestä *oppiminen jää usein pinnalliseksi* suuressa ryhmässä. Suuressa ryhmässä on hankalaa opiskella ja opiskelijat joutuvat puuhastelemaan keskenään ja tunneilla on vaikeaa saada mitään irti. Vastaajat kokivat, että arviointi jää myös pinnalliseksi. Opettajalta ei saa palautetta riittävästi ja suuressa ryhmässä koettiin, että opiskelijan arviointi saattaa olla vaikeaa. Sisällönanalyysi kohtaan *Kerro lyhyesti miksi et kokenut ryhmäkoko sopivana*, on esitetty liitteessä 5. Vastaajat kuvaavat ryhmäkoon tuovan ongelmia opetukseen, opetusmenetelmien valintaan, pinnalliseen oppimiseen ja yksilöllisyyden puutteeseen seuraavasti:

"Iso ryhmäkoko saattaa vaikeuttaa
opettajien opiskelija-arviointia..."

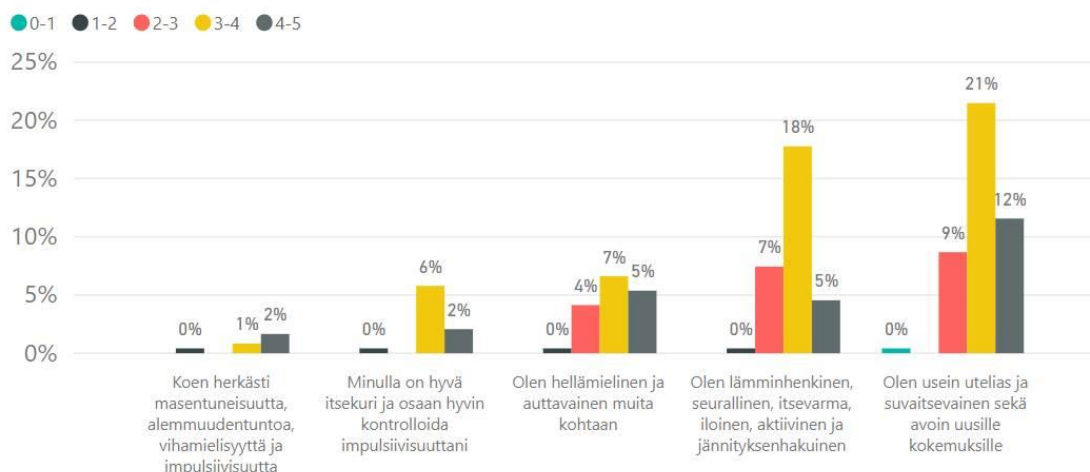
"Aina ei mahdu luokkaan pöydän ääreen..."

"Oli vaikea saada mitään irti..."

"Ei saa tarpeeksi yksilöllistä opetusta..."

Kyselyssä oli kysymys vastaajan opintojen keskiarvosta. Yli puolet (52 %) vastasi opintojensa keskiarvon olevan 3–4. Neljännes (25 %) vastasi keskiarvon olevan 4–5. Viidesosalla (20 %) keskiarvo oli 2–3. Pienellä osalla (2 %) keskiarvo oli 1–2 ja vain yhdellä vastaajalla keskiarvo oli 0–1.

Kysyttäessä, millaiseksi opiskelija kuvailisi itseään, noin neljä viidestä (42 %) vastaajista kuvailisi itseään avoimeksi persoonaksi. Alle kolmasosa (30 %) kuvailisi itseään extraversioksi. Sovinnollisena persoonana itseään piti alle viidesosa (17 %). Tunnolliseksi persoonaksi itseään kuvailisi alle kymmenesosa (8 %) vastaajista ja neuroottiseksi vain pieni osa (3 %). Opiskelijoiden opintojen keskiarvoja tarkasteltiin eri persoonallisuustyyppittäin ja tulokset näkyvät kuvassa 2. Parhaimpia arvosanoja saavat ne avoimen persoonallisuustyyppin opiskelijat, jotka kokevat itsensä uteliaiksi, suvaitsevaisiksi ja avoimiksi uusille kokemuksille.

Kuva 2. Opintojaksojen keskiarvo prosentteina persoonallisuustyypeittäin (persoonatyytit luokiteltuna oikealta vasemmalta: neuroottinen, tunnollinen, sovinnollinen, extravertio, avoin)

Kyselyssä pyydettiin vastaajaa kertomaan, onko luento-opetuksen ryhmäkoko ollut hänen mielestään sopiva. Suurin osa (86 %) vastaajista oli sitä mieltä, että luento-opetuksen ryhmäkoko on sopiva ja vain noin kymmenesosa (14 %) oli sitä mieltä, että ryhmäkoko luento-opetuksessa ei ole sopiva. Opiskelijoiden mielestä sopiva ryhmäkoko luento-opetukseen oli yli 20, mutta alle 30 opiskelijaa (46 % vastanneista). Reilu kolmannes (36 %) vastasi, että luento-opetukseen sopiva ryhmäkoko opiskelijan mielestä olisi 13–20 opiskelijan ryhmä. Alle viidennes (16 %) vastaajista oli sitä mieltä, että yli 30 opiskelijan ryhmä olisi sopiva ryhmäkoko. Pieni osa (2 %) vastasi luento-opetukseen sopivan ryhmäkoon olevan vastaajan mielestä 3–12 opiskelijan ryhmät.

Kysyttäessä vastaajilta, millaisia ongelmia ryhmäkoko on aiheuttanut, vastaajat kertoivat **levottomuuden aiheuttavan keskittymisvaikeuksia**. Vastaajat toivat esille, että suuri ryhmäkoko aiheuttaa *levottomuutta* ja suuret ryhmät koetaan levottomina, opiskelurauha puuttuu ja pitkät luennot aiheuttavat levottomuutta. Vastaajat kuvasivat myös *keskittymisvaikeuksia*, koska suuressa ryhmässä keskittyminen herpaantuu ja muiden juttelut häiritsevät keskittymistä eikä suuressa ryhmässä jaksa aina keskittyä. Suuressa ryhmässä koettiin myös, että *hälinä ja melutaso* nousevat. Suuressa ryhmässä tulee kovaa ääntä, kun monta kuiskii keskenään ja hälinää on liikaa, joten on vaikea kuulla, mitä opettaja sanoo. Vastaajat kuvasivat levottomuuden aiheuttavan keskittymisvaikeuksia seuraavasti:

"Levottomuutta pitkien luentojen aikana..."

"Eivät keskity opetukseen, vaan puuhaavat omiaan ja häiritsevät muiden keskittymistä..."

"Hälinää liikaa joten vaikea kuulla mitä opettaja sanoo..."

Suuryhmän koettiin myös aiheuttavan **ongelmia opiskelijan oppimiseen**. Vastaajat kokivat, että opetuksessa on *kiire*. Suuryhmässä kysymyksiä tulee paljon ja opettaja ei ehdi käydä aiheita läpi ja luennoitsijalla ei ole aikaa vastata kysymyksiin, koska muuten luento viivästyisi. Suuryhmän opetuksessa koetaan myös, että *opettaja jää etäiseksi* ja opettaja ei saa ryhmää kuuntelemaan ja opettaja ei ehdi tutustua opiskelijoihin. Vastaajat kokivat myös, että *oppiminen jää pinnalliseksi*, koska suuryhmässä ei saa riittävästi palautetta ja oppiminen ei ole tehokasta. Vastaajat kuvasivat kiireen, opettajan etäisyyden ja pinnallisen oppimisen aiheuttamia ongelmia seuraavasti:

"Paljon kysymyksiä tunnin aikana joten opettajalla kiire käydä kaikki tunnin aiheet läpi..."

"Luennoitsijalta ei voi kysyä kysymyksiä koska luento muuten viivästyisi..."

"Opettajat ei ehdi monesti tutustua opiskelijoihin joka voi vaikuttaa arviointiin..."

Suuryhmän koettiin myös vaikuttavan **opiskelijaa passivoivasti**. Vastaajat kertoivat *passivoituvansa* suuryhmäopetuksessa. Heidän mukaansa suuressa ryhmässä opiskelijoita ei saada mukaan opetukseen ja vain tietyt henkilöt osallistuvat opetukseen. Vastaajat kertoivat myös, että muiden *opiskelijoiden käytös* aiheuttaa passivoitumista, koska tuntuu, ettei omaa ääntä saa kuuluviin ja muut opiskelijat saattavat osoittaa omalla käytöksellään, ettei kysyminen ole soveliasta. Vastaajat kuvasivat opiskelijan passivoitumista seuraavasti:

"Opiskelijoita ei saa mukaan opetukseen yhtä hyvin..."

"Ei myöskään ilkeä kysyä, kun osa luennoille osallistuvista Opiskelijoista alkaa pyöritellä silmiään ja huokailla..."

Lisäksi vastaajat toivat esille, että suurryhmä **vaikuttaa oppimisympäristöön ja -materiaaleihin**. Vastaajien mukaan ongelmia tuo *ympäristö*, koska suurryhmän ollessa luokassa sisäilma muuttuu usein huonoksi ja luokkatilasta tulee tunkkainen. Lisäksi isot luokkatilat saattavat aiheuttaa sen, että useilla on huono näkyvyys ja kuuluvuus luokan etuosaan, jossa opetus tapahtuu. Myös *materiaaleihin* liittyen koettiin erilaisia ongelmia. Istumapaikkoja ei ole aina riittävästi kaikille ja joskus jaettavaa materiaalia ei ole varattu tarpeeksi. Sisällönanalyysi kohdasta *Onko ryhmäkoko aiheuttanut ongelmia, ja jos on niin millaisia*, on esitetty liitteessä 6. Vastaajat kuvasivat suurryhmän vaikutusta oppimisympäristöön ja materiaaleihin seuraavasti:

"Sisäilma usein huonossa tilassa..."

"Kaikille ei välttämättä riitä istumapaikkoja tai monisteita/materiaalia..."

Kysyttäessä harjoitustuntien ryhmäkoosta, yli puolet (59 %) vastasi, että harjoitustunneilla ryhmäkoko ei ole sopiva. Kaksi viidesosaa (41 %) vastasi, että harjoitustunneilla ryhmäkoko oli ollut heidän mielestään sopiva. Kysyttäessä, mikä olisi sopiva ryhmäkoko harjoitustunneille opiskelijan mielestä, yli puolet (66 %) vastasi, että sopiva ryhmäkoko olisi 3–12 opiskelijan ryhmä. Kolmasosa (33 %) oli sitä mieltä, että 12–20 opiskelijan ryhmä olisi sopiva ryhmäkoko. Yksi kymmenestä (1 %) vastasi, että sopiva ryhmäkoko olisi yli 20 opiskelijan ryhmä. Kukaan vastanneista ei ollut sitä mieltä, että harjoitustunneille yli 30 opiskelijan ryhmä olisi sopiva.

Kysyttäessä vastaajilta, millaisia ongelmia ryhmäkoko on aiheuttanut, vastaajat kertoivat, että **suuren ryhmäkoon vuoksi kaikki eivät ehdi tekemään tai toistamaan harjoitteita**. Vastaajat toivat esille, että suuren ryhmäkoon vuoksi *pääsi kokeilemaan vain kerran* ja kaikkea ei ehdi tekemään ja harjoittelemaan kun on *liian vähän aikaa harjoitella*. Vastaajat kokivat, että harjoitustunteja on liian vähän ja harjoitukset jäävät usein lyhyeksi, jolloin asioita saattaa useiltä jäädä tekemättä ja kokeilematta. Vastaajat kertoivat myös, että kaikki *eivät pääse kokeilemaan ollenkaan* vaikka halukkaita on ja harjoitustunneilla osallistuminen ei ole tasapuolista. Vastaajat kuvaavat suuren ryhmäkoon vaikuttavan harjoitteiden tekemiseen ja toistoihin seuraavasti:

"Harjoitustunneilla ei kerkeä tekemään kuin kerran..."

"Harjoitustunteja ei ole ollut riittävästi..."

"Kaikki halukkaat ei pääse osallistumaan..."

Suuren ryhmäkoon vuoksi koettiin, että **opettajalta on vaikea saada ohjausta ja palautetta jolloin oppiminen jäi pinnalliseksi**. Vastaajat kokivat *henkilökohtaisen ohjauksen puutetta*. Opettajalla ei ole aikaa opiskelijoille ja apua ja huomiota on vaikea saada, jonka vuoksi ohjaus jää puutteelliseksi ja opiskelijan yksilöllisyys jää huomiotta. Vastaajat kokivat, että *opettajalta ei saa palautetta ja oppiminen jää pinnalliseksi*. He kertoivat, että opettajalta saa niukasti käytännön kannalta oleellista palautetta ja syventyminen opiskeluun on vaikeaa ja harjoitustunneilla jää usein katselijaksi, joka vaikuttaa opiskelijaa passivoivasti. Vastaajat kuvasivat suuren ryhmäkoon vaikutusta opettajan ohjaukseen, palautteen antoon ja pinnalliseen oppimiseen seuraavasti:

"Opettajalta ei saa yksilöllistä palautetta..."

"Opettajalla ei riitä aika yksilölliseen ohjaukseen..."

"Paljon jää mutulle sijaa..."

Isossa ryhmässä koettiin, että **opettajia on liian vähän jotta opiskelijan osaaminen pystytään varmentamaan**. Vastaajat kertoivat, että *opettajia on liian vähän*. Opettajalla ei ole aikaa seurata opiskelijoiden suorituksia ja havainnoida, jolloin opiskelijan osaamista ei pystytä opettajan toimesta varmentamaan, ja opettaja ei tällöin tiedä onko opetettava asia mennyt opiskelijoille perille. Vastaajat kuvasivat opettajien vähäisen määrän vaikutusta opiskelijan osaamisen varmentamiseen suurryhmässä seuraavasti:

"Opettajia on ollut liian vähän..."

"Opettajat eivät pysty havainnoimaan..."

"Opettajat eivät kerenneet katsomaan kaikkien pistoja..."

Vastaajat kokivat, että suuren ryhmäkoon vuoksi **paljon aikaa kuluu oman vuoron odottamiseen**. He kokivat, että omaa vuoroa joutuu odottamaan ja

kaikille ei riitä aina sen vuoksi tekemistä ja harjoitustunnit suuren ryhmäkoon vuoksi venyvät. Vastaajat kokivat, että *välineitä ei riitä*. Tilat ovat ahtaat, kaikki eivät välttämättä mahdu edes luokkaan ja kaikki eivät näe ja kuule mitä opettaja sanoo ja näyttää harjoitustunneilla. Vastaajat kuvasivat ajan kuluvan oman vuoron odottamiseen suurryhmässä seuraavasti:

"Isot ryhmäkoot aiheuttavat odottelua..."

"Välineitä ei riitä kaikille..."

"Kaikille ei ole riittävästi tilaa..."

"Ei näe kun ihmisiä edessä..."

Suurryhmän vaikutuksesta vastaajat kokivat, että **kanssaopiskelijat aiheuttavat painetta**. Muut opiskelijat katsovat suorituksia vieressä arvostellen ja se luo opiskelijalle onnistumisen paineen ja jännitystä. Vastaajat kuvasivat kanssaopiskelijoiden aiheuttamia painetta seuraavasti:

"Paljon ihmisiä tuo itselle paineet..."

"Jännitys on tullut liikaa esille suuressa ryhmässä..."

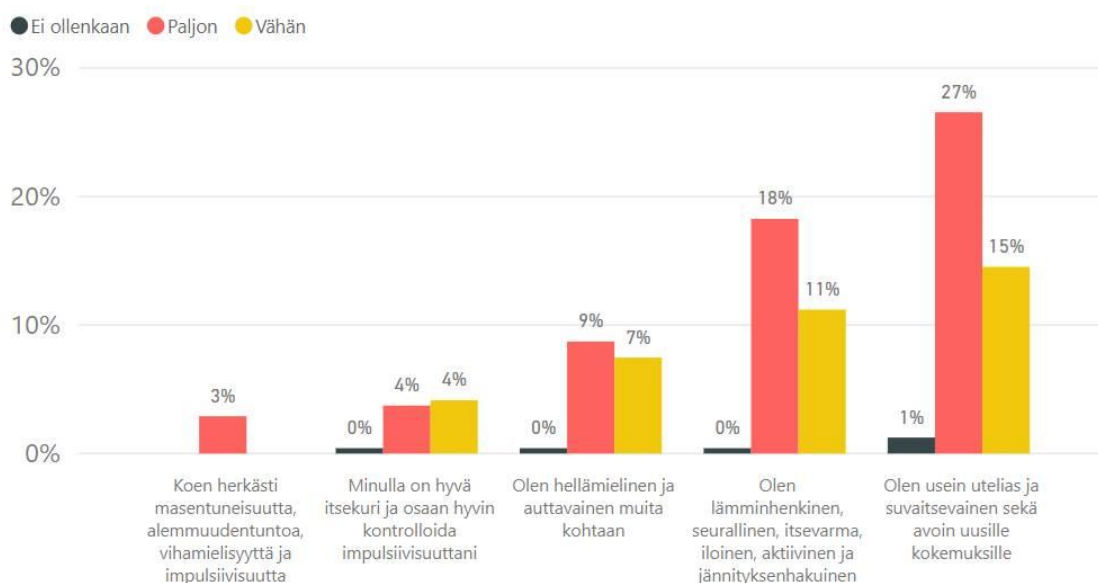
Vastaajat kokivat lisäksi, että **melutaso ja hälinä vaikuttaa oppimiseen**. Suuressa ryhmässä *häly* on melkoinen ja äänentaso nousee, mikä vaikuttaa opiskelijan oppimiseen. Sisällönanalyysi kohdasta *Onko ryhmäkoko aiheuttanut ongelmia, ja jos on niin millaisia*, on esitetty liitteessä 7. Vastaajat kuvaavat melutason ja hälinän vaikutusta oppimiseen seuraavasti:

"Tulee herkästi hälinää..."

"Äänentaso nousee..."

Opiskelijoilta kysyttiin vaikuttaako ryhmä heidän oppimiskokemuksiin. Vajaa kaksi kolmasosaa (60 %) oli sitä mieltä, että ryhmä vaikuttaa heidän oppimiskokemuksiin paljon. Reilu kolmasosa (37 %) oli sitä mieltä, että ryhmäkoko vaikuttaa heidän oppimiskokemuksiin vähän ja loput (2 %) vastasivat, ettei

ryhmä vaikuta heidän oppimiskokemuksiinsa ollenkaan. Kysymystä vaikuttaako ryhmä opiskelijan oppimiskokemuksiin tarkasteltiin eri persoonallisuustyypeittäin. Alle kolmasosalla (27 %) niistä, jotka kuvailisivat itseään avoimiksi, ryhmä vaikutti opiskelijoiden oppimiskokemuksiin paljon. Alle viidesosalla (18 %) niistä, jotka kuvailisivat itseään extravertioiksi, ryhmäkoko vaikutti niiden opiskelijoiden oppimiskokemuksiin paljon. Ne, jotka kuvaisivat itseään sovinnolliseksi, alle kymmenesosalla (9 %) ryhmäkoko vaikutti heihin paljon. Tunnollisiksi itseään kuvailevilla ryhmäkoko vaikutti pienellä osalla (4 %) paljon. Myös neuroottisiksi itseään kuvailevilla ryhmäkoko vaikutti pienellä osalla (3 %) paljon. Tulokset on esitetty kuvassa 3.

Kuva 3. Ryhmäkoon vaikutus oppimiskokemuksiin suurryhmässä persoonallisuustyypeittäin (persoonatyytit lueteltuna vasemmalta oikealle: neuroottinen, tunnollinen, sovinnollinen, extravertio, avoin)

Vajaa puolet vastaajista (46 %) koki saavansa ryhmässä hyvin opiskelurauhan. Yli puolet (58 %) oli kokenut, että luennoilla keskustellaan opittavasta aiheesta vuorovaikutuksessa opettajan ja ryhmän kesken. Harjoitustunneilla lähes kaksi kolmesta opiskelijasta koki (59 %), ettei kädentaitoja ehdi harjoitella riittävästi. Kaksi kolmasosaa opiskelijoista (67 %) koki kuitenkin, että opiskeltavasta aiheesta keskustellaan riittävästi vuorovaikutuksessa opettajan ja ryhmän kesken. Vastaajien oppimiskokemukset on esitetty taulukossa 1.

Taulukko 1. Vastaajien näkemys oppimiskokemuksista prosentti- ja frekvenssijakaumina

Kysymys	Eri mieltä	Ei eri eikä samaa mieltä	Samaa mieltä
19. Saan yleensä ryhmässä hyvin opiskelurauhan	14 % n = 33	41 % n = 99	46 % n = 111
20. Luennoilla keskustellaan opittavasta aiheesta vuorovaikutuksessa opettajan ja ryhmän kesken	13 % n = 32	29 % n = 70	58 % n = 141
21. Harjoitustunneilla ehdin harjoitella kädentaitoja riittävästi	59 % n = 144	14 % n = 34	27 % n = 65
22. Harjoitustunneilla keskustellaan opittavasta aiheesta vuorovaikutuksessa opettajan ja ryhmän kesken	10 % n = 25	22 % n = 54	67 % n = 164

Opiskelijoilta kysyttiin ryhmän vaikutuksesta heidän oppimistuloksiin. Puolet (50 %) oli sitä mieltä, että ryhmä on vaikuttanut heidän oppimistuloksiin vähän. Kaksi viidesosaa (40 %) koki ryhmän vaikuttaneen heidän oppimistuloksiin paljon. Kymmenesosa (10 %) koki, ettei ryhmä ole vaikuttanut heidän oppimistuloksiin ollenkaan. Suurin osa (88 %) oli sitä mieltä, että harjoitustunnit edistävät oppimista ja kaksi kolmasosaa (64 %) sitä mieltä, että luento-opetus edistää oppimista. Vastaajien kokemus ryhmäkoon vaikutuksista oppimistuloksiin on esitetty taulukossa 2.

Taulukko 2. Vastaajien näkemys luento-opetuksen ja harjoitustuntien vaikutuksesta omaan oppimiseen prosentti- ja frekvenssijakaumina

Kysymys	Eri mieltä	Ei eri eikä samaa mieltä	Samaa mieltä
24. Harjoitustunnit edistävät oppimistani	5 % n = 12	11 % n = 26	88 % n = 213
26. Luento-opetus edistää oppimistani	6 % n = 15	30 % n = 73	64 % n = 155

Kysyttäessä vastaajilta, miksi et koe harjoitustuntien edistävän oppimistasi, vastaajat kertoivat **kiireen aiheuttavan ongelmia harjoitustunneilla**.

Vastaajat toivat esille *kiireen opetuksessa*, he kokivat, että opettajalla ei ole aikaa ohjata opiskelijoita ja, että kiire on stressaavaa opiskelijoille ja harjoitustunteja voisi olla enemmän. Vastaajat kuvaavat kiireen aiheuttamia ongelmia harjoitustunneilla seuraavasti:

"Kiire stressaa tunneilla..."

"Välillä tuntuu että harjoitustunneilla hirvittävä kiire..."

Suuren ryhmäkoon koettiin myös aiheuttavan ongelmia harjoitustunneilla.

Vastaajat kokivat että *ryhmäkoko* harjoitustunneilla on liian suuri. Seuraajia on liikaa ja sen vuoksi ei välttämättä haluta osallistua harjoitteisiin. Mahdollisuus harjoitteisiin jää suuressa ryhmässä vähäisemmäksi ja päivät saattavat venyä yli ja olo jää epävarmaksi. Suuren ryhmäkoon aiheuttamia ongelmia vastaajat kuvaavat seuraavasti:

"Mahdollisuus harjoitteluun jää vähäiseksi..."

"Useimmiten liikaa seuraajia..."

Lisäksi vastaajat toivat esille **opettajien resurssien vähyyden vaikutuksen opiskelijoiden ohjaukseen**. Vastaajat kertoivat, että *opiskelijoiden ohjaus* on liian vähäistä ja opettaja ei pysty henkilökohtaisesti ohjaamaan opiskelijoita ja opiskelijat joutuvat asiat itse lukemaan kirjasta. Vastaajat toivat myös esille *opettajan resurssit*. He kokivat, että opettajilla ei ole riittävästi resursseja, moti-

vaatiota ja kliinistä perusosaamista jotta he voisivat luoda opiskelijoille harjoitustunneista hyödyllisiä. Sisällönanalyysi *kohdasta Miksi et koe harjoitustuntien edistävän oppimistasi*, on esitetty liitteessä 8. Vastaajat kuvasivat opettajien vähäisten resurssien vaikutusta opiskelijoiden ohjaukseen seuraavasti:

"Kliinisten taitojen harjoittaminen puutteellista opetuksen suhteen..."

"Opettaja ei voi omien sanojensa mukaan panostaa tunteihin koska hänellä ei ole resursseja..."

Kysyttäessä vastaajilta, miksi he eivät koe luento-opetuksen edistävän oppimista, vastaajat kertoivat **opiskelijan motivaation vaikuttavan keskittymiseen**. Vastaajat toivat esille *motivaation* puutteen, mikäli aihe ei ole kiinnostava, ei siihen jaksu keskittyä. Vastaajien mukaan myös *pitkiin luentoihin keskittyminen* on vaikeaa. Vastaajat kuvaavat opiskelijan motivation vaikutusta keskittymiseen luennoilla seuraavasti:

"Koen luennot tylsiksi jos kyseinen aihe ei kiinnosta minua itseäni..."

"Keskittyminen vaikeaa pitkillä luennoilla..."

Vastaajat kokivat myös, että **muiden oppimismenetelmien käyttö edistää oppimista paremmin**. Vastaajat toivat esille *tekemällä oppimisen*. He kokivat, että tekemällä oppii paremmin ja, että se on vahvempi osa-alue. Esille tuli myös *itsenäinen opiskelu verkossa*. Vastaajat kokivat, että verkossa lukemalla asiat oppii paremmin kun ne saa rauhassa lukea. Vastaajat kuvasivat muiden oppimismenetelmien käytön edistävän oppimista paremmin seuraavasti:

"Opin tietyt asiat paremmin tekemällä..."

"Koen oppivani yhtä paljon verkko-opinnoilla, ehkä jopa paremmin..."

Lisäksi koettiin, että **luento-opetus ei vastaa opiskelijoiden odotuksiin ja tarpeisiin**. Vastaajat toivat esille, että *luennot ovat huonosti valmisteltuja*. Luennot koetaan olevan huonosti valmisteltu ja niillä puhutaan asioiden vierestä.

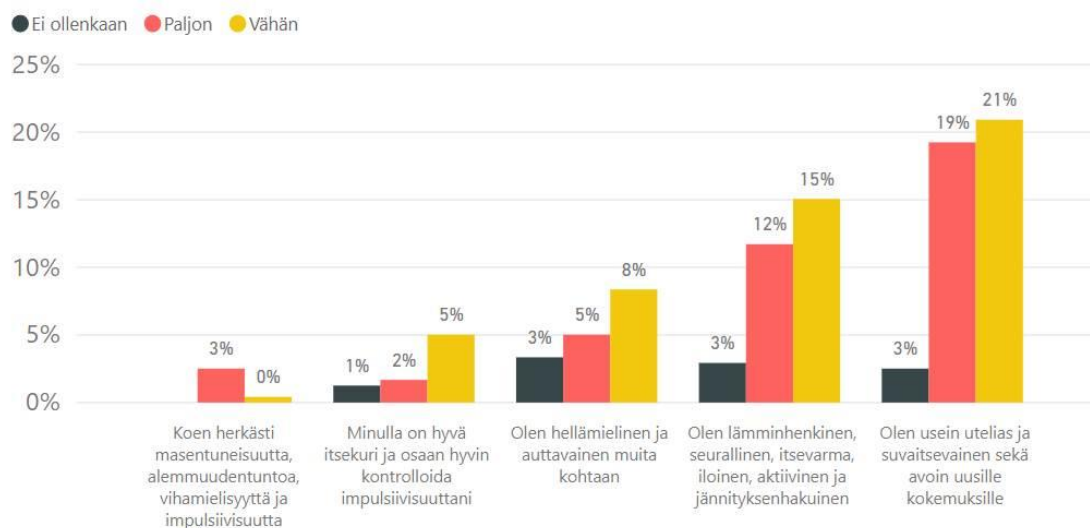
Tuotiin myös esille, että *luennot eivät anna lisäarvoa kirjalliseen materiaaliin*. Koettiin, että on sama lukea tunneilla läpikäytävät asiat Moodlesta, kun tunneilla ei avata asioita tarkemmin. Vastaajat kertovat myös *oppimisen olevan pinnallista*. He kokevat, että aihealueet ovat helppoja ja vaativia asioita ei käsitellä ja kysymyksiin ei tunneilla saa vastauksia, jolloin kokonaisuus jää suppeaksi. Vastaajat kertovat myös, että *luennot passivoivat opiskelijaa*. Luennoitsijat koetaan paatoksellisiksi ja opettaja ei osaa osallistaa ryhmää ja opetus ei ole vastavuoroista. Sisällönanalyysi kohdasta *Miksi et koe luento-opetuksen edistävän oppimistasi*, on esitetty liitteessä 9. Luento-opetuksen ei koeta vastaavan opiskelijan odotuksia ja tarpeita, jota vastaajat kuvaavat seuraavasti:

"Huonosti valmisteltu opintojaksokehys..."

"Liian kuuntelupainotteista eikä omia epäselvyyksiä saa kyselyä kunnolla..."

"Luennoilla käydään usein samoja asioita läpi mitä opiskelijan On mahdollista lukea moodlesta kotona..."

Kysymystä ryhmäkoon vaikutuksesta oppimistuloksiin tarkasteltiin eri persoonallisuustyypeittäin. Niiden opiskelijoiden vastaukset, jotka kuvailisivat itseään avoimiksi persooniksi, jakaantuivat tasaisesti niin, että alle viidennes (19 %) kokee ryhmän vaikuttavan oppimistuloksiin paljon ja reilu viidennes (21 %) kokee ryhmän vaikuttavan oppimistuloksiin vähän. Extraversioiksi itsensä kuvailevilla ryhmä vaikuttaa reilulla kymmenesosalla (12 %) paljon. Tunnolliseksi itseään kuvailevilla ryhmä vaikuttaa alle kymmenesosalla (5 %) paljon. Pienellä osalla (2 %) niistä, jotka kuvailevat itseään tunnollisiksi, ryhmä vaikuttaa heidän oppimistuloksiin paljon. Neuroottisiksi itseään kuvailevilla ryhmä vaikuttaa pienellä osalla (3 %) paljon. Tulokset on esitetty kuvassa 4.

Kuva 4. Ryhmäkoon vaikutus oppimistuloksiin persoonallisuustyypeittäin (persoonatyytit luoteltuna vasemmalta oikealle: neuroottinen, tunnollinen, sovinnollinen, extravertio, avoin)

Kyselyssä selvitettiin myös opiskelijoiden mielipiteitä suurryhmän koosta. Reilu puolet (56 %) vastaajista oli sitä mieltä, että suurryhmässä on 30–40 opiskelijaa. Viidennes (20 %) oli sitä mieltä, että suurryhmässä on 40–50 opiskelijaa. Alle viidenneksen (18 %) mielestä suurryhmässä on 20–30 opiskelijaa ja pienen osan (6 %) mielestä yli 50 opiskelijaa.

Suurin osa vastanneista (76 %) koki olevansa passiivisempi suurryhmäopetuksessa kuin pienryhmäopetuksessa. Alle kymmenesosa (7 %) koki, ettei ole suurryhmässä passiivisempi kuin pienryhmässä. Kaksi kolmasosaa (66 %) vastanneista koki suurryhmäopetuksen vähemmän tehokkaampana kuin pienryhmäopetuksen. Alle kymmenesosa (7 %) ei kokenut suurryhmäopetusta vähemmän tehokkaampana kuin pienryhmäopetusta. Yli puolet (57 %) koki, ettei ryhmäkoko vaikuta siihen, ovatko he helpommin poissa tunneilta, kun ryhmäkoko on suuri. Viidesosa (21 %) koki olevansa luennoilta tai harjoitustunneilta helpommin poissa, jos ryhmä on suuri. Tulokset on esitetty taulukossa 3.

Taulukko 3. Suurryhmän vaikutus oppimiseen ja osallistumiseen prosentti- ja frekvenssijakau-mina

Kysymys	Eri mieltä	Ei eri eikä samaa mieltä	Samaa mieltä
29. Olen suurryhmäopetuksessa passiivisempi kuin pienryhmäopetuksessa	7 % n = 18	16 % n = 40	76 % n = 185
30. Koen suurryhmäopetuksen	8 %	26 %	66 %

vähemmän tehokkaampana kuin pienryhmäopetuksen	n = 19	n = 63	n = 162
32. Olen luennoilta tai harjoitustunneilta helpommin poissa, jos ryhmäkoko on suuri	57 % n = 140	20 % n = 48	21 % n = 56

Vastaajilta kysyttiin, miksi suurryhmäopetus koetaan vähemmän tehokkaana oppimisen kannalta kuin pienryhmäopetus, vastaajat kertoivat, että suuressa ryhmässä on **kysymysten ja mielipiteiden esittämisen vaikeus**. Vastaajat toivat esille, että suuri ryhmäkoko tuo vaikeuden esittää *kysymyksiä ja mielipiteitä* ja he kokivat, ettei luentoa voi häiritä kysymällä kysymyksiä ja kynnys kysyä opettajalta apua sekä tuoda omia mielipiteitä esille on vaikeaa. Vastaajat kuvasivat kysymisen ja mielipiteiden esittämisen vaikeutta seuraavasti:

"Kysymyksiä jää esittämättä..."

"Kynnys kysellä on korkeampi..."

"Aiheuttaa tunteen ettei luentoa voi häiritä kysymällä..."

Suurryhmässä koettiin myös, että **opiskelijan motivaatio osallistumiseen vaikuttaa opiskelijaa passivoivasti**. Vastaajat kokivat, että opiskelijoilla ei ole *motivaatiota* kuunnella tunneilla ja he touhuavat omiaan. Vastaajat toivat esille, että *osallistuminen* on vähäistä ja tunneilla ei pääse vaikuttamaan, kysymään ja harjoittelemaan asioita ja he kokivat näiden *passivoivan* opiskelijaa tunneilla. Itseään ei tule haastaneeksi ja opetusta ei seurata. Opiskelijan motivaation kuvattiin vaikuttavan opiskelijan osallistumiseen ja passivoitumiseen seuraavasti:

"Ei pääse itse toimimaan..."

"Enemmän passiivisia opiskelijoita..."

"Ihmisiä ei usein kiinnosta osallistua tunneilla..."

Vastaajat kokivat, että **opiskelijan rohkeuden puute ja vähäinen osallistuminen keskusteluun myös passivoi opiskelijaa**. He kokivat, että suurryhmässä *häviää joukkoon* ja omat kysymykset hukkuvat muiden alle, koska opiskelijoita on paljon. *Puheenvuoroja ei riitä kaikille* ja hiljaisimmat jäävät

äänekkäimpien varjoon. Myös keskustelu jää vähäisemmäksi, koska kesken luennon ei viitsi kommentoida ja kysymyksiin ei saa opettajalta vastauksia, jolloin myös vuorovaikutus vähenee. Vastaajat kokivat, että *vieraita ihmisiä* on tunneilla ja se jännittää ja kaikki eivät nauti olostaan. Tuntemattomien ihmisten vaikutus saa aikaan sen, ettei tunneilla uskalla kysyä ja ei voi olla yhtä avoin. Vastaajat kuvasivat opiskelijan rohkeuden puutteen ja vähäisen keskusteluun osallistumisen passivoivan opiskelijaa seuraavasti:

"Omat kysymykset hukkuvat muiden alle..."

"Vaikeampi saada avointa keskustelua aikaiseksi..."

"En koe oloani mukavaksi..."

Vastaajat kokivat, että **levottomuus aiheuttaa keskittymisvaikeuksia suurryhmässä**. Vastaajat toivat esille, että suuri ryhmäkoko aiheuttaa *levottomuutta tunneilla*. Ihmisiä tulee ja menee ja osa oppilaista ei osaa antaa muille työrauhaa, ja aina ei kuule mitä luennoitsija puhuu. Suurryhmäopetuksessa koettiin myös, että *melutaso ja hälinä* on suuressa ryhmässä korkeampi. Suuri ryhmä on hälyisämpi ja melun määrä lisääntyy huomattavasti. Vastaajat kertoivat myös, että *keskittyminen on vaikeaa*, koska osa ryhmästä pulisee ja ei ole rauhaa keskittyä opetukseen ja tunnit keskeytyvät myöhässä tulevien opiskelijoiden vuoksi. Levottomuuden aiheuttamaa keskittymisvaikeutta suurryhmässä vastaajat kuvaavat seuraavasti:

"Vaatii ylimääräistä keskittymiskykyä..."

"Melun määrä lisääntyy huomattavasti..."

"Muiden oppilaiden häirinnät..."

Suurryhmän koettiin myös tuovan **ongelmia opetuksen ja yksilöllisyyden huomiointiin**. Vastaajat kokivat, että opetus on *opettajavetoista* ja enemmäkin opettajan yksinpuhelua luennoilla ja asiat kerrotaan nopeammin. Vastaajat toivat myös esille, että *opiskelijan yksilöllisyys jää huomioimatta* suuressa ryhmässä. Opettajan resurssit eivät riitä yksilölliseen ja henkilökohtaiseen opetukseen ja opetus tapahtuu massalle, eikä yksilöille, jolloin tippuu helpommin kelkasta ja opiskelun syvyys jää pieneksi. Vastaajat kuvasivat

suuryhmän tuovan ongelmia opetuksen ja yksilöllisyyden huomiointiin seuraavasti:

"Tulee herkästi luentomaista opettajan monologia..."

"Opettajalla ei ole aikaa keskittyä yksilöön..."

Vastaajat kokivat että suuryhmän vuoksi **opiskelijat joutuvat odottamaan vuoroaan työpisteille jolloin tulee vähemmän suorituksia**. He kokivat, että *ei jää aikaa harjoitella*. Kädentaitoja harjoitellessa joutuu työpisteille usein jonottamaan, jonka vuoksi suorituksia tulee vähemmän ja aika ei riitä, että ehtisi oppia kokeilla asioita. Opiskelijoiden jonotusta työpisteille ja vähäisiä suorituskäymiä vastaajat kuvasivat seuraavasti:

"Työpisteiden käyttöä joutuu jonottamaan..."

"Kaikkea ei ehdi käymään läpi..."

Lisäksi vastaajat toivat esille, että **opettajalla ei ole aikaa ohjata opiskelijoita ja kontaktin saaminen on vaikeaa jonka vuoksi opettaja ei pysty varmistamaan opiskelijoiden osaamista**. He kertoivat, että opettajalla *ei ole aikaa ohjata opiskelijoita* ja huomio ei riitä jokaiseen opiskelijaan ja tarvitsemisissä tilanteissa ei koeta saavan tarpeeksi aikaa opettajalta. Vastaajat toivat esille, että *opettajaan on vaikea saada kontaktia* ja suurempiin ryhmiin kontrollin saaminen on vaikeaa. He kokivat, että opettajalla on hirveä kiire ja stressi ja motivaatio panostukseen on vähäistä. Vastaajat myös kokivat, että *opettaja ei pysty varmistamaan opiskelijan osaamisesta*. He kokivat, että aikataulut on tiukat jonka vuoksi opettaja ei ehdi kaikkien luona käymään ja jos joku putoaa kärryiltä, ei opettaja sitä huomaa. Sisällönanalyysi kohdasta *Miksi koet suuryhmäopetuksen vähemmän tehokkaampana oppimisesi kannalta kuin pienryhmäopetuksen*, on esitetty liitteessä 10. Vastaajat kuvasivat opettajan vähäisen ajan vaikutusta ohjaukseen ja kontaktin saamiseen ja opiskelijoiden osaamisen varmistamiseen seuraavasti:

"Kontakti opettajaan jää helposti vähäisemmäksi..."

"Opettajilla ei ole aikaa ohjata ja opastaa..."

"Saa vähemmän aikaa että joku seuraa tekeekö asiat oikein..."

Kysyttäessä opiskelijoiden mielipiteitä oppimistyyleistään opiskelijoista vajaa kolmasosa (29 %) kertoi opiskelevansa mieluiten itsenäisesti ja vajaa kolmasosa (29 %) mieluiten ryhmässä. Hieman alle puolet (47 %) vastaajista koki oppivansa parhaiten kuuntelemalla ja lähes kaksi viidesosaa (39 %) kertoi taas oppivansa kirjoittamalla. Lukemalla koki oppivansa reilu kymmenesosa vastaajista (14 %). Hieman yli puolet (54 %) vastaajista piti itseään innokkaana ja aktiivisena luennoilla ja harjoitustunneilla. Alle kymmenesosa (6 %) ei kokenut itseään innokkaana tai aktiivisena luennoilla ja harjoitustunneilla. Suurin osa vastaajista (81 %) koki opiskelun olevan mieluisaa. Alle kymmenesosa (3 %) vastasi, ettei koe opiskelun olevan mieluisaa ja vajaa viidesosalla (16 %) ei ollut mielipidettä. Vajaa puolet (44 %) vastanneista koki sietävänsä hyvin pettymyksiä. Reilu kymmenesosa (14 %) vastasi, ettei siedä pettymyksiä. Vajaa kolmannes (29 %) koki epäonnistumisen pelon vaikuttavan oppimiseen. Vajaalla kolmanneksella (27 %) ei ollut mielipidettä asiaan. Vajaa puolet (44 %) vastasi, ettei koe epäonnistumisen pelon vaikuttavan omaan oppimiseen. Tulokset on esitetty taulukossa 4.

Taulukko 4. Vastaajien näkemys omasta oppimistyylistä prosentti- ja frekvenssijakaumina

Kysymys	Eri mieltä	Ei eri eikä samaa mieltä	Samaa mieltä
33. Opiskelen mieluiten itsenäisesti	29 % n = 71	48 % n = 102	29 % n = 70
35. Olen innokas ja aktiivinen luennoilla ja harjoitustunneilla	6 % n = 14	40 % n = 97	54 % n = 132
36. Opiskelu on minulle mieluisaa	3 % n = 8	16 % n = 38	81 % n = 195
37. Siedän hyvin pettymyksiä	14 % n = 34	42 % n = 101	44 % n = 108
38. Epäonnistumisen pelko vaikuttaa oppimiseeni	44 % n = 107	27 % n = 67	29 % n = 70

8 TUTKIMUSTULOSTEN TARKASTELU JA JOHTOPÄÄTÖKSET

8.1 Tutkimustulosten tarkastelu ja johtopäätökset

Tuloksista voidaan havaita, että ryhmä vaikuttaa opiskelijoiden näkökulmasta heidän oppimiskokemuksiin erityisen paljon käytännön taitojen harjoittelussa. Ryhmäkoot koetaan luento-opetuksessa melko sopiviksi, mutta harjoitustunneilla ryhmäkoot koetaan aivan liian suuriksi. Suuressa ryhmässä ongelmaksi muodostuu vuorovaikutus. Pienemmässä ja aktiivisessa ryhmässä olisi opiskelijoiden helpompaa osallistua opetukseen ja keskusteluun. Opiskelijat kokevat suurryhmässä osallistumisen olevan huomattavasti vähäisempää. Isoissa ryhmissä kaikki eivät pääse tasapuolisesti harjoittelemaan tai osallistumaan ollenkaan. Lisäksi ryhmä koko tuo ongelmia myös luento-opetukseen ja opetusmenetelmien valintaan. Suurryhmissä ongelmaksi muodotuu pinnallinen oppiminen ja yksilöllisyyden puute opetuksessa.

Tulosten perusteella sopiva koko luento-opetuksen ryhmäkooksi on 20-30 opiskelijan ryhmä. Harjoitustunneille sopiva ryhmä on kooltaan huomattavasti pienempi eli 3-12 opiskelijaa. Tuota suuremmassa ryhmässä ei kädentaitoja pääse harjoittelemaan riittävästi.

Pääsääntöisesti opiskelijat kokevat, että ryhmässä saa hyvin opiskelurauhan ja luento-opetuksessa sekä harjoitustunneilla keskustellaan opittavasta aiheesta vuorovaikutuksessa opettajan ja ryhmän kesken. Tästä voidaankin päätellä, että luento-opetuksessa ryhmä koko on sopiva ja vuorovaikutus opettajan ja ryhmän välillä on onnistunutta. Harjoitustunneilla taas ryhmäkoot ovat liian suuret, eivätkä opiskelijat ehdi harjoittelemaan riittävästi kädentaitoja harjoitustunneilla. Vuorovaikutus kuitenkin toimii opettajan ja ryhmän välillä myös harjoitustunneilla.

Opiskelijoiden oppimiskokemuksien edistämiseksi luento-opetuksen ja harjoitustuntien ryhmäkoko tulisi pienentää. Luento-opetuksessa pienemmässä ryhmässä halukkaat opiskelijat ehtisivät kysyä opettajalta opittavasta aiheesta kysymyksiä ja osallistua näin paremmin opetukseen. Tärkeämpää kuitenkin olisi pienentää harjoitustuntien ryhmäkoko. Näin varmistettaisiin opiskelijoille riittävä kädentaitojen harjoittelu ja opettaja ehtisi varmistamaan opiskelijan osaamisen käytännön harjoituksissa. Opiskelijalle jäisi harjoitustuntien jälkeen

varmempi olo osaamisestaan yksilöllisen opetuksen ja ohjaamisen jälkeen, jolloin opiskelijan olisi helpompaa lähteä työelämän harjoittelujaksolle täydentämään osaamistaan.

Ryhmäkoon vaikutus oppimistuloksiin vaihtelee. Opiskelijat kokevat, että harjoitustunnit edistävät heidän oppimistaan, vaikka opiskelijoiden näkökulmasta kädentaitoja ei ehtisikään harjoitella riittävästi. Syyksi koettiin, että harjoitustunneilla on usein kiire ja liikaa osallistujia. Luento-opetuksessa ei koettu yhtä suurta vaikutusta oppimistuloksiin, mutta luento-opetuksenkin todettiin edistävän oppimista. Suurimmiksi ongelmiksi luento-opetuksessa koetaan se, että luennot ovat liian pitkiä, epäkiinnostavia ja huonosti suunniteltuja. Opiskelijat olivat sitä mieltä, että tekemällä itse oppii parhaiten.

Oppimistuloksien parantamiseksi opettajien tulisi suunnitella luennot paremmin ja harjoitustunteja pitäisi olla enemmän. Luento-opetuksessa opetustyylin tulisi olla vaihtelevaa ja opiskelijoita osallistavaa, jotta mielenkiinto ja motivaatio oppimiseen säilyisi. Harjoitustunteja tulisi olla enemmän ja ryhmäkoot pienempiä, jotta kiireen tuntua ei ehtisi syntyä. Erityisesti tärkeimmille ja hankalammin opittaville aiheille tulisi järjestää enemmän harjoitustunteja, jotta voitaisiin varmistaa opiskelijan osaaminen. Luento-opetuksen ja harjoitustuntien tulisi täydentää toisiaan, jotta kokonaisuuden hahmottaminen olisi helpompaa ja opiskelijalle muodostuisi kokonaiskuva opittavasta aiheesta.

Opiskelijoiden mielestä suurryhmässä on noin 30–40 opiskelijaa. Tulosten perusteella voidaan todeta, että opiskelijat ovat passiivisempia suurryhmäopetuksessa kuin pienryhmäopetuksessa. Lisäksi suurryhmäopetus koetaan pääsääntöisesti vähemmän tehokkaampana kuin pienryhmäopetus. Passivoitumiseen vaikuttavat se, että suurryhmässä on vaikeampi tuoda omia mielipiteitään esille ja vaikeampi keskittyä hälinän vuoksi sekä se, että opettajan ja opiskelijoiden vuorovaikutus vähenee suurryhmässä, eivätkä kaikki ehdi kysymään opittavasta aiheesta, vaikka haluaisikin. Yksilöllisyyden puute nousi myös ongelmaksi suurryhmissä. Tulosten perusteella ei voida kuitenkaan päätellä, että suurryhmässä opiskellessa tunnilta jäätäisiin helpommin pois ryhmän koon vuoksi.

Suuryhmäopetuksen haittojen vähentämiseksi opetuksen tulisi olla monipuolista ja opiskelijoita osallistavaa. Opettajien tulisi olla luovempia tuntien suunnitteluissa, jotta opiskelijat eivät passivoituisi vuorovaikutuksen vähentyessä. Esimerkiksi työskentely pienryhmissä pakottaa opiskelijan aktivoitumaan ja paneutumaan opittavaan aiheeseen. Tällöin myös keskittymiskyky paranee, kun suuryhmästä muodostuneissa pienryhmissä voidaan aktiivisesti keskustella aiheesta ilman suurempaa hälinää. Erilaiset esitykset, ryhmätyöt, miellekartat ja pelit ovat esimerkkejä, joilla opiskelijoita saadaan osallistumaan opetukseen paremmin. Tämä tarkoittaa sitä, että opettajien tulisi käyttää enemmän aikaa ja panostaa enemmän tuntisuunnitteluun.

Tulosten perusteella voidaan todeta, että suuryhmäopetus vaikuttaa negatiivisesti ujon ja hiljaisen persoonan oppimiseen. Ujommat persoonat jäävät helpommin passiiviseen rooliin suuryhmäopetuksessa. He eivät välttämättä uskalla itse lähestyä opettajaa ja pyytää apua. Erityisesti harjoitustunneilla ujoimpia häiritsee suuri "katsojamäärä". Suuri osallistujamäärä harjoitustunneilla tuo paineita suorituksiin ja silloin on helpompi seurata vierestä muiden suorituksia kuin osallistua itse. Kuitenkaan epäonnistumisen pelon ei koettu vaikuttavan opiskelijoiden oppimiseen, vaikka vieraat ihmiset tunneilla jännittäisi ja häiritsisi käytännön harjoituksia.

Suuryhmäopetuksen negatiivisten vaikutuksien poistamiseksi opetuksen tulisi olla opiskelijoita osallistavaa niin, että myös ne hiljaisemmat ja ujommat opiskelijat pääsisivät ääneen ja osallistumaan opetukseen. Ryhmäkokojen tulisi olla pienempiä, jotta suuri osallistujamäärä ei vaikuttaisi siihen, uskaltaako opiskelija osallistua vai tyytyykö kuuntelemaan ja katsomaan vierestä. Harjoitustunneille voisi rakentaa enemmän erilaisia työpisteitä, jotta kaikkien ei tarvitsisi seurata vierestä yhden opiskelijan suoritusta. Harjoitustunneilla olisi myös hyvä olla enemmän kuin yksi opettaja, jotta opettajaan olisi helpompi saada kontaktia ja yksilöllistä ohjausta. Näin vähennettäisiin myös yhteen opettajaan kohdistuvaa painetta ja stressiä suuren ryhmän opettamisesta.

Kuten Monksin ja Smichdtin tutkimuksessa (2010) niin myös tässä tutkimuksessa kävi ilmi, että suurempi ryhmäkoko vaikuttaa siihen, että opiskelija

kokee oppineensa vähemmän ja saavansa luennoista irti vähemmän. Oppimisen koetaan jäävän pinnalliseksi ja motivaation ylläpitäminen on hankalaa. Tässä tutkimuksessa ilmeni osittain myös samanlaisia ongelmia suurryhmäopetuksessa kuin Mulryan-Kanen tutkimuksessa (2010). Ryhmäkoon kasvaessa opiskelijoiden ja opettajien vuorovaikutuksen määrä ja intensiteetti vähenevät, mikä voi johtaa opiskelijan nimettömyyteen sekä passiivisuuteen. Tässä tutkimuksessa kävi myös ilmi samankaltaisia ongelmia kuin Lipingen (2013) tutkimuksessa. Opiskelijoista tulee helposti kasvoja ihmisten sijaan, ja opiskelijoille on vaikea antaa henkilökohtaista neuvontaa ja ohjausta. Lisäksi luento-opetuksen laatu kärsii suurissa ryhmissä.

Toisin kuin Mulryan-Kanen (2010) tai Lipingen (2013) tutkimuksissa, tässä tutkimuksessa kävi ilmi, että suuremmat ryhmäkoot eivät johda opiskelijoiden suurempaan poissaolojen määrään kursseilla. Suuret ryhmäkoot eivät houkuttele opiskelijoita jättämään tunteja välistä, vaikka suuri ryhmäkoko vaikuttaisikin negatiivisesti opetukseen ja oppimiseen.

8.2 Opinnäytetyön eettisyys ja luotettavuus

Tilastollisen tutkimuksen luotettavuuden muodostavat sen reliaabeliteetti ja validiteetti. Reliabiliteetilla tarkoitetaan, että tutkimus antaa tarkkoja, ei-sattumanvaraisia tuloksia. Reliaabeli tutkimus on toistettavissa samanlaisin tuloksin ja luotettavien tulosten saamiseksi on varmistettava, että otos on tarpeeksi suuri ja edustava. Lisäksi tiedonkeruu ja tulosten käsittely tulee tehdä huolellisesti sekä virheettömästi. Validi tutkimus mittaa sitä, mitä oli tarkoitus. Validi tutkimus ei sisällä systemaattisia virheitä ja keskimääräisesti tulokset ovat oikeita. Tutkimuksen validius varmistetaan etukäteen huolellisesti suunnittelemalla ja tarkoin harkitulla tiedonkeruulla. Tutkimuksen kysymyksien tulee mitata oikeita asioita, olla yksiselitteisiä ja kattaa tutkimusongelman. (Heikkilä 2014, 11–12). Opinnäytetyön kyselylomake laadittiin niin, että kysymykset perustuivat ajankohtaiseen ja luotettavaan tutkimukseen (liitteet 1 ja 3).

Tutkimuksen aikana luotettavuus voi heikentyä monen asian vuoksi. Vastaja voi valehdella vastauksissa tai uusintamittauksessa vastataan toisella tavalla.

Vastaaja voi myös vastata niin, kuin ajattelisi olevan oikein vastata. Satunnaisvirheitä ilmenee esimerkiksi siten, jos vastaaja on muistanut asian väärin tai ymmärtänyt kysymyksen eri tavalla, kuin mitä tutkijan on ollut tarkoitus kysyä. (Vilkkä 2015, 132–133.) Nämä asiat vaikuttavat opinnäytetyön reliiabiliteettiin. Opinnäytetyön validiteettia vahvistettiin testaamalla opinnäytetyön kyselylomaketta viidellä sairaanhoitajaopiskelijalla tutkimuksen ulkopuolelta ennen tutkimuksen toteuttamista. Esitestauksessa saatiin palautetta ja parannusehdotuksia kysymyksien tiivistämiseen ja muotoilemiseen. Pääasiassa kysely oli esitestaajien mielestä ymmärrettävä ja selkeä. Kysymyksiä muutettiin useampaan kertaan ja kysymysten määrää lisättiin vastaamaan enemmän tutkimuskysymyksiä, sekä vähennettiin turhat kysymykset pois. Tärkeämpää on tutkijan rehellisyys ja kannanotto tutkimuksessa ilmenneisiin satunnaisvirheisiin. (Vilkkä 2015, 132–133) Tutkijan on lähes mahdotonta välttää tutkimuksen käsittely-, mittaus-, kato-, ja otantavirheet, jonka vuoksi tutkijan on oltava rehellinen ja paljastettava tutkimuksensa virheet sekä arvioida niiden vaikutus tuloksiin ja tuloksien hyödyntämiseen. (Vilkkä 2014, 154.) Tutkimuksen luotettavuutta edesauttavat selkeä ja tarkasti rajattu tutkimusongelma, huolellisesti tehty tutkimussuunnitelma, harkitusti valittu otantamenetelmä ja sopiva tiedonkeruumenetelmä. (Heikkilä 2014, 14.) Lisäksi tutkimuksen luotettavuutta edesauttaa sähköinen kysely, jolloin näppäilyvirheitä ei tule.

Tutkimuksen luotettavuutta heikentävät alhainen vastausprosentti ja pieni otos (Heikkilä 2014, 14). Kyselyn vastausprosentiksi muodostui 19 ja vastaajia oli 244. Vastausprosentti on valitettavan alhainen, mikä voi johtaa virheellisiin tuloksiin. Vastausprosenttia olisi voinut suurentaa pidentämällä tutkimuksen vastausaikaa tai ottamalla huomioon ajankohdan, milloin kysely lähetetään. Kysymykset olisi myös voitu muotoilla paremmin niin, että kysely olisi houkuttellut useampia vastaamaan.

Tutkimusta tehdessä täytyy noudattaa tutkimusetiikkaa. Opinnäytetyön eri vaiheissa täytyy ottaa luotettavuuden lisäksi huomioon eettiset näkökulmat. Eettisesti hyväksytty ja luotettava tutkimus ja sen tulokset edellyttävät hyvää tieteellistä käytäntöä. Ennen tutkimuksen tekoa tarvittavat tutkimusluvut tulee olla hankittu ja tarvittaessa eettinen ennakoarivointi tehty. (Tutkimuseettinen

neuvottelukunta 2012, 6–7.) Tutkimuslupa haettiin erillisellä lomakkeella XAMK:in hyvinvoinnin koulutusalojohtajalta ennen tutkimuksen toteuttamista.

Tutkimuksessa tulee olla rehellinen ja noudattaa yleistä huolellisuutta ja tarkkuutta tallentaessa sekä esitettäessä tutkimusta ja sen tuloksia. Tiedonhankinta-, tutkimus-, ja arviointimenetelmät tulee olla tieteellisen tutkimuksen kriteerien mukaisia sekä eettisesti kestäviä. Tuloksia julkaistaessa ollaan avoimia ja toteutetaan vastuullista tiedeviestintää. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012, 6–7.) Opinnäytetyössä on noudatettu tutkimuseettisiä ohjeita. Teoriaosuus on koottu huolellisesti ja tarkasti referoiden alkuperäisiä lähteitä. Tutkimuksen tulokset on julkaistu suoraan vastauksien mukaisesti, eikä niitä ole muokattu. Tulokset on myös raportoitu riittävälle laajuudelle eikä mitään tuloksista ole jätetty pois.

Tutkijan tulee myös huolehtia käytännössä siitä, että yksityisyyden suoja ei tule tutkittavilla loukatuksi ja että henkilötiedot pysyvät suojattuna muuttamalla ne tunnistamattomiksi (Vilkkä 2007, 95.) Opinnäytetyön kyselylomakkeeseen vastanneet opiskelijat ovat yksittäisiä vastaajia, eikä heitä ole mahdollisuutta tunnistaa. Saatekirjeessä on kerrottu opiskelijoille vastauksien pysyvän nimettöminä sekä vastaamisen olevan vapaaehtoista. (Liite 4.) Lomake on lähetetty XAMK:n kampuksien opintotoimistojen kautta opiskelijoille, joten tutkimuksen tekijöillä ei ole opiskelijoiden nimiä tai sähköpostiosoitteita tiedossa. Kyselylomakkeen taustakysymykset on muodostettu niin, että aineistoa käsitellessä vastaajien henkilöllisyyttä ei ole mahdollisuutta tunnistaa. Aineistoon pääsi käsiksi ainoastaan tutkimuksen tekijät ja aineiston käsittelyn jälkeen se hävitettiin asianmukaisesti. Laadullisen tutkimuksen tulokset esitetään yleistettynä, eikä yksittäistä vastaajaa ole siten mahdollisuutta tunnistaa.

8.3 Tulosten hyödynnettävyys ja jatkotutkimusaiheet

Tutkimustuloksesta hyötyvät niin opettajat, opiskelijat, kuin oppilaitoksen päättäjät. Opettajat pystyvät tutkimustulosten perusteella huomioimaan tuntisuunnittelussaan suuren ryhmäkoon aiheuttamat ongelmat yleisesti, luento-opetuksessa ja harjoitustunneilla. Opettajat pystyvät tulosten perusteella ottamaan huomioon tuntisuunnittelussa opiskelijoiden tarpeet, yksilöllisyyden ja

ajankäytön opetuksessa. Opettajat pystyvät huomioimaan opiskelijoiden kokemusten perusteella materiaalien ja tilojen vaikutuksen opiskeluun. Riittävät materiaalit vähentävät turhia odotuksia ja jonottamisia, jolloin saadaan aikaa tärkeälle opetukselle. Opiskelijan motivaatiolle ja positiiviselle oppimiskokemukselle on tärkeää, että hän saa saman materiaalin kuin muut ja hän mahtuu luokkaan istumaan. Tähän opettaja voi vaikuttaa tilavalinnoillaan ja tulostamalla riittävästi opetusmateriaalia. Opetustiloissa tulee huomioida, että jokaisella opiskelijalla on mahdollisuus nähdä opetettava asia. Mikäli harjoitustunneilla on liikaa opiskelijoita, etteivät kaikki näe, tulisi ryhmä jakaa esimerkiksi kahtia ja näyttää opetettava asia kahteen kertaan ja varmistaa opiskelijan oppiminen katsomalla suorituksia.

Opettajat voivat hyödyntää tuloksia kehittämään tapoja, joilla saadaan opiskelijoille työrauha tunneilla, kuten sulkemalla ovet, kun opetus alkaa, jolloin muut eivät häiriinny, tai poistamalla luokasta opiskelijat jotka häiritsevät oppituntia. Opettajat pystyvät kehittämään myös kurssien viitekehyksiä siten, että se tukee jokaista opiskelijaa. Kaikki opiskelijat eivät opi tunneilla istumalla, varsinkin jos kokevat tunneilla häirintää. Opiskelijat oppivat asiat eri tavoin ja toinen oppii asiat paremmin omatoimisesti kun toinen taas luennoilla.

Opettajat pystyvät tulosten perusteella myös kehittämään toimintaansa palautteen annossa. Tutkimustulosten pitäisi motivoida opettajia kehittämään tapoja, joilla pystytään antamaan opiskelijalle palaute, joka tutkimustulosten mukaan on usein jäänyt saamatta. Opintojaksoilla on usein palauteosio, jossa toivotaan, että opiskelijat antavat palautetta kurssista ja sen sisällöstä. Samalla tavoin myös opiskelijat tarvitsevat palautetta kehittyäkseen yksilöinä omalla alallaan. Se voi olla muutaman lauseen sähköpostiviesti tai suullinen lyhyt palaute suoritteen jälkeen. Opettajat voisivat hyödyntää luento-opetuksessa useamman ryhmän samanaikaista opetusta, jolloin opettajan resursseja jää enemmän harjoitustuntien pitämiseen.

Opettajat voivat tutkimustulosten perusteella hyödyntää tietoa siitä, että osa oppilaista jää aina taka-alalle, koska on oppilaita jotka ovat aina äänessä ja ehdolla osallistumaan. Opettajien tulisikin tasapuolisesti kohdella opiskelijoita ja ottaa huomioon, että opiskelijan persoona ei välttämättä ole sellainen että olisi ensimmäisenä jonossa tekemässä harjoitetta, vaikka niin haluaisikin.

Opettaja toiminnallaan pystyy rohkaisemaan juuri näitä putoavia "opiskelijoita" ja auttaa heitä kohtaamaan ujoutensa. Suuryhmässä kiire on suurimmassa osassa avoimissa kysymyksissä esiin tuleva asia. Opettajat pystyvätkin hyödyntämään tutkimustuloksia myös omaan käytökseensä. Opettajat saattavat tuoda sanallisesti tai elein esille, kuinka kiire heillä on ja se vaikuttaa myös opiskelijaan ja hänen motivaatioonsa. Opettajan tulisikin hallita oma stressi, jotta se ei siirtyisi tunneilla myös opiskelijaan.

Tutkimuksessa tuli ilmi, että on paljon kyselyä niin luennoilla kuin harjoitustunneilla. Harjoitustunneilla olisi hyvä olla vähintään kaksi opettajaa, jotta toinen voisi vastata opiskelijoiden kysymyksiin ja toinen pystyisi keskittymään suoritusten valvomiseen. Vaihtoehtoisesti suuryhmän voisi jakaa kahtia, jotta opiskelijat ehtivät kysyä, tehdä harjoitteet ja jokainen opiskelija saisi myös henkilökohtaista ohjausta, eikä opettaja tuntuisi niin kaukaiselta. Myös opiskelijoiden tulisi hyödyntää tutkimustuloksia siten, että jos kysymyksiä tulee usein mieleen, ne voisi kirjoittaa ylös ja kysyä luennon lopuksi, mikäli aikaa jää. Vaihtoehtoisesti kysymykset voisi esittää opettajalle myös tunnin jälkeen tai sähköpostitse, jotteivat tunnit kovin viivästy. Opiskelijoiden tulisi myös muistaa kantaa oma vastuu oppimisesta, ja selvittää asioita myös omatoimisesti. Aiheet ovat laajoja ja opettajat eivät aina voi tietää jokaiseen kysymykseen vastausta.

Oppilaitoksen päättäjien tulisi huomioida erityisesti opiskelijoiden harjoitustuntien tarpeet. Tuntiopettajien käyttö olisi ratkaisu, jolla saataisiin harjoitustunneille enemmän valvovia silmäpareja. Tuntiopettajien riittävä käyttö on varmasti tarpeen opettajille, jolloin sekä opettajien että opiskelijoiden opettamis- ja oppimiskokemukset paranisivat ajankäytön, palautteen ja yksilöllisen ohjauksen suhteen.

Ryhmäytyminen on myös tärkeää huomioida, sillä tunneilla usein on vieraita kasvoja suorittamassa mahdollisia väliin jääneitä harjoitteita. Uusien ihmisten tulisi aina hieman esitellä itseään, jotta opiskelijoiden olisi helpompi toimia vieraiden ihmisten kanssa ja oppimiskokemus olisi positiivinen ja ujoimmatkaan eivät passivoituisi. Vaihtoehtoinen ratkaisu rästitehtäville olisi esimerkiksi kerran kuukaudessa järjestettävä työpaja, johon voisi osallistua suorittamaan

jokin rästiin jäänyt pakollinen tehtävä, jolloin se ei veisi niiden oppilaiden harjoitusaikaa, jotka eivät ole osallisia toisten poissaoloihin.

Jatkotutkimusta olisi hyvä tehdä siitä, onko tutkimuksen pohjalta tehty toimenpiteitä opetukseen ja onko se vaikuttanut opiskelijoiden oppimiskokemuksiin. Jatkossa voisi myös tutkia opettajien opetuskokemuksia ja opetuksen haasteita ja kuinka he kokevat ryhmäkoon vaikutuksen luento-opetuksessa ja harjoitustunneilla.

LÄHTEET

Aalto-yliopisto. 2011. Taitavaksi ryhmätyöskentelijäksi. WWW-julkaisu. Saatavissa: <https://into.aalto.fi/pages/viewpage.action?pageId=3772261> [viitattu 23.2.2018].

Autio, H. 2002. Tapaus suurluokka: Tutkimus suuren ryhmäkoon eduista ja haitoista. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteiden tiedekunta. Pro gradu -tutkielma. Saatavissa:

<http://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/90152/gradu00147.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [viitattu 11.1.2018].

Eriksson, E., Korhonen, T., Merasto, M., Moisio, E-L. 2015. Sairaanhoidajan ammatillinen osaaminen- Sairaanhoidajakoulutuksen tulevaisuus -hanke. Porvoo: Ammattikorkeakoulujen terveystieteiden verkosto ja Suomen sairaanhoidajaliitto ry.

Heikkilä, T. 2014. Kvantitatiivinen tutkimus. Dia-esitys. Saatavissa: <http://www.tilastollinentutkimus.fi/1.TUTKIMUSTUKI/KvantitatiivinenTutkimus.pdf> [viitattu 9.3.2018].

Heikkinen, A., Hänninen, P., Kivistö, E., Loisa, A., Natunen, S. 2013. Suuryhmäopetuksen kehittäminen. Tampereen ammattikorkeakoulu. Ammatillisen opettajankoulutuksen kehittämishanke. Saatavissa: <http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/66205/SUURRYHMAOPETUKSEN%20KEHITTAMINEN.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [viitattu 5.1.2018].

Jawitz, J. 2013. The Challenge of Teaching Large Classes in Higher Education in South Africa. WWW-julkaisu. Saatavissa: <http://www.africansunmedia.co.za/portals/0/books/9780992180690/9780992180690-09.pdf> [viitattu 15.2.2018].

Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu. 2018. Opiskelu Xamkissa. WWW-julkaisu. Saatavissa: <https://www.xamk.fi/koulutus/opiskelu-xamkissa/> [viitattu 5.3.2018].

Kajaanin ammattikorkeakoulu, 2017. Oppimisen työkalupakki. Miksi ryhmätyö? 2017. Kajaani. WWW-julkaisu. Saatavissa: <https://www.kamk.fi/oppiminen/Oppimisen-tyokalupakki/Tiimityokalut/Ryhmajajatiimi/Miksi-ryhmatyo> [viitattu 11.1.2018].

Kankkunen, P. & Vehviläinen-Julkunen, K. 2009. Tutkimus hoitotieteessä. Helsinki: WSOY.

Lipinge, S. 2013. Challenges of Large Class Teaching at the University: Implications for Continuous Staff Development Activities. Semantic Scholar. Simon Fraser University. Burnaby, Kanada. Saatavissa: <http://people.math.sfu.ca/~vjungic/Lipinge.pdf> [viitattu 15.2.2018].

Monks, J., Schmidt, R. 2010. The Impact of Class Size and Number of Students on Outcomes in Higher Education. ILR Collection. University of Richmond. Richmond, Yhdysvallat. Saatavissa: <https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=https://www.google.fi/&httpsredir=1&article=1145&context=workingpapers> [viitattu 15.2.2018].

Mulryan-Kane, C. 2010. Teaching large classes at college and university level: challenges and opportunities. Teaching in Higher Education 2, 175 – 185. Saatavissa: <http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/13562511003620001?needAccess=true> [viitattu 9.3.2018].

Opetusalan Ammattijärjestö OAJ. 2017. Lausunto eduskunnan sivistys- ja tiedejaostolle. WWW-julkaisu. Päivitetty 2.6.2017. Saatavissa: <https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/JulkaisuMetatieto/Documents/EDK-2017-AK-129299.pdf> [viitattu 9.3.2018].

Paajanen, E. 2017. Ammattikorkeakoulujen rahoitusta on leikattu – ja se on oma vika? Suomen opiskelijakuntienliitto -blogi. Saatavissa: <https://samok.fi/blogi/ammattikorkeakoulujen-rahoitusta-leikattu-ja-se-oma-vika/> [viitattu 9.3.2018].

Poutanen, J. 2006. Terveydenhuollon AMK- opiskelijoiden persoonallisuuden yhteys opiskelumieltymyksiin. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteiden laitos. Pro gradu -tutkielma. Saatavissa: <https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/93768/gradu01286.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [viitattu 23.2.2018].

Tiitinen, K. 2011. Opetusmenetelmä optimaaliseksi-Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan tiedonhankinnan perusteet kurssin opetusmenetelmien vertailu vuosilta 2008–2009. Tampereen Yliopisto. Informaatiotieteiden yksikkö. Informaatiotutkimus ja interaktiivinen media. Pro gradu -tutkielma. Saatavissa: <https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/82368/gradu04900.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [viitattu 9.3.2018]

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. 6. uudistettu painos. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2012. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. 9. uudistettu painos. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Tutkimuseettinen neuvottelukunta. 2012. Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa. WWW-julkaisu. Saatavissa: http://www.tenk.fi/sites/tenk.fi/files/HTK_ohje_2012.pdf [viitattu 20.3.2018]

Vilka, H. 2007. Tutki ja mittaa: määrällisen tutkimuksen perusteet. Tampere: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

XAMK. 2018a. Ensihoitaja AMK. Saatavissa: <https://www.xamk.fi/koulutukset/ensihoitaja-amk/> [viitattu 5.3.2018]

XAMK. 2018b. Sairaanhoidaja AMK. Saatavissa: <https://www.xamk.fi/koulutukset/sairaanhoidaja-amk/> [viitattu 5.3.2018]

XAMK. 2018c. Terveydenhoitaja AMK. Saatavissa: <https://www.xamk.fi/koulutukset/terveydenhoitaja-amk/> [viitattu 5.3.2018]

Yle Kymenlaakso. 2012. Kasvatavat ryhmäkoot haasteena ammattikorkeakoulun vetovoimaisuudelle. 22.2.2012. WWW-julkaisu. Saatavissa: <https://yle.fi/uutiset/3-5065361> [viitattu 20.2.2018].

Tutkimustaulukko

Liite 1.

Tekijät, tutkimuksen nimi, julkaisutiedot	Aineiston ja tutkimusmenetelmän kuvaus	Keskeiset tutkimustulokset
<p>Autio, Hanna. 2002. Tapaus suurluokka: Tutkimus suuren ryhmäkoon eduista ja haitoista. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteiden tiedekunta. Pro gradu</p>	<p>Kvalitatiivinen tapaustutkimus → aikuisten ja neljän oppilaan haastattelut, oppilaille teetetty sosiometrinen kysely sekä oppilaiden eläytymismenetelmällä kirjoittamat kertomukset.</p>	<p>Suuresta ryhmäkoosta on paljon suoraa sekä välillistä haittaa.</p> <p>Suurin osa ongelmista aiheutuu oppilasmäärän, sopeutumisongelmien riittämättömän ajan ja yksilöllisyyden puutteen vuoksi. Yksilöllisyyden puutteesta seuraa vähemmän tasokkaita oppimistuloksia.</p>
<p>Heikkinen, A., Hänninen, P., Kivistö, E., Loisa, A., Natunen, S. 2013. Suuryhmäopetuksen kehittäminen. Tampereen Ammattikorkeakoulu. Ammatillisen opettajankoulutuksen kehittämishanke.</p>	<p>Kyseessä kehittämishanke joka on tutkielmatyyppinen pienimuotoinen ja pedagoginen. Se on toteutettu haastattelututkimuksena sekä kirjallisuuskatsauksena. Hankkeessa on haastateltu yhdeksää eritasolla opettavaa opettajaa. Tutkimuksessa on myös kokeiltu käytännössä eri menetelmien soveltuvuutta suuryhmä opetukseen.</p>	<p>Aikuiskoulutuksen teoria painotteisessa opetuksessa ei ole loppujen lopuksi kovin suurta merkitystä montako oppilasta on yhtä aikaa läsnä.</p> <p>Haasteena ryhmän jäsenten roolit ja tehtävät sekä vuorovaikutuksen laatu.</p> <p>Suuren ryhmän ohjauksessa korostuu opettajan tai ohjaajan rooli, opetusmenetelmät ja välineiden tarkoituksen mukaisuus kussakin opetustilanteessa. Internet ja oppimisalustat pitävät yllä osallistujien mielenkiintoa ja saa aikaan mielekästä oppimista.</p>
<p>Monks, J., Schmidt, R. 2010. The Impact of Class Size and Number of Students on Outcomes in Higher Education. ILR Collection. University of Richmond. Richmond, Yhdysvallat.</p>	<p>Tutkitaan ryhmäkoon vaikutusta opiskelijan oppimistuloksiin korkeakoulutuksessa. Lisäksi tutkimuksessa selvitetään opiskelijamäärän tärkeys yliopistojen kursseilla. Tutkimus on tehty kirjallisuuskatsauksena.</p>	<p>Luokkakoolla on negatiivinen vaikutus opiskelijan oppimiseen. Vaikutus kohdistuu kriittiseen ja analyyttiseen ajatteluun, esitysten selkeyteen, opetusmenetelmien tehokkuuteen, opiskelijoiden kiinnostukseen ja opettajan innostuneisuuteen luokkaa kohtaan.</p>

<p>Mulryan-Kane, C. 2010. Teaching large classes at college and university level: challenges and opportunities. Research study. Dublin City University. Dublin, Irlanti.</p>	<p>Tarkastellaan suurten luokkien opetusta yliopistoissa, niiden mahdollisuuksia sekä haasteita. Tutkimuksessa vastataan kysymykseen: onko luokkakoolla oikeasti merkitystä? Suurluokkien opetusta tarkastellaan sekä opettajan että opiskelijan näkökulmasta.</p>	<p>Suurluokkien opetustyylien muuttaminen on haastavaa. Iso ongelma suurluokkaopetuksessa on se, että opiskelijoille asetetaan suuri vastuu omasta oppimisestaan. Suurluokkien opetusta täytyisi kehittää.</p>
<p>Poutanen J. 2006. Terveystieteiden AMK-opiskelijoiden persoonallisuuden yhteys opiskelumieltymyksiin. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteiden laitos. Pro gradu- tutkielma</p>	<p>Opiskelijoiden persoonallisuutta tutkittiin 60-osoisella NESTA-persoonallisuusmittarilla ja opiskelumieltymyksiä tätä varten kehitetyllä kyselylomakkeella. NESTA-mittarilla mitattiin ns. Big five- teorian mukaista viittä persoonallisuuden ulottuvuutta, neuroottisuutta, ekstraversiota, sovinnollisuutta, tunnollisuutta ja avoimuutta. Tutkittiin myös mieltymystä neljään opiskelumenetelmään: luento-, ryhmä-, kokemuksellista- ja itseohjautuvaa opiskelua. Vastausprosentti 80,3 %, regressioanalyysi.</p>	<p>Opiskelijan persoonallisuuspiirteet vaikuttavat opiskeluun. Extravertit opiskelijat näyttäisivät pitävän enemmän kokemuksellisesti oppimisesta. Extraversion ja ryhmässä opiskelun välillä vallitsi suhteellisen korkea positiivinen yhteys. Neuroottisuuden ja ryhmätyöskentelyn välillä vallitsi negatiivinen yhteys. Saattaa olla mahdollista, että opiskelumenetelmä saattaa vaikuttaa oppimistuloksiin.</p>
<p>Tiitinen K. 2011. Opetusmenetelmä optimaaliseksi-Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan tiedonhankinnan perusteet kurssin opetusmenetelmien vertailu vuosilta 2008-2009. Tampereen Yliopisto. Informaatiotieteiden yksikkö. Informaatiotutkimus ja interaktiivinen media. Pro gradu -tutkielma.</p>	<p>Opetusmenetelmän sopivuutta tarkastellaan sekä opettajan että oppilaan näkökulma. Opiskelijoiden asenteita tarkastellaan palautelomakkeiden vastauksien kautta (318 kpl) ja kahden opettajan mielipiteitä haastatteluilla. Kurssilla oli käytössä vuonna 2008 perinteinen ja ryhmäkeskeinen opetusmetodi ja 2009 lisättiin myös yhdistelmäopetusmetodi.</p>	<p>Opiskelijoiden oppimisessa oli havaittavissa eroja eri opiskelumenetelmien välillä. Ryhmäopetusmenetelmän opiskelijoiden oppimisen tasossa oli enemmän vaihtelua kuin muissa menetelmissä. Kurssin oppimissisällöt ja käytössä olevat resurssit sanelevat pitkälti mikä opetusmenetelmä kurssilla on paras.</p>

Saatekirje

Liite 2.

27.3.2018

Hyvä vastaanottaja

Olemme sairaanhoitaja (AMK) ja ensihoitaja (AMK) opiskelijat Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulusta Kotkan kampukselta. Teemme opinnäytetyönämme kyselyn ryhmäkoon vaikutuksesta opiskelijoiden oppimiskokemuksiin ja oppimistuloksiin Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun Kotkan, Kouvola, Mikkelin ja Savonlinnan sairaanhoitaja (AMK), ensihoitaja (AMK) ja terveydenhoitaja (AMK) opiskelijoille.

Opinnäytetyömme tarkoitus on selvittää, onko ryhmäkoolla merkitystä opiskelijoiden oppimiskokemuksiin ja oppimistuloksiin, sekä miten opiskelijat kokevat suurryhmä opetuksen ja miten se vaikuttaa heidän oppimiseen. Tavoitteena on myös selvittää ryhmän merkitystä AMK-tason opinnoissa.

Luvan on myöntänyt Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu. Opinnäytetyötämme ohjaa lehtori Katja Villikka ja työn tilaajana on Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu.

Pyydämme sinua osallistumaan sähköiseen Webropol kyselyyn alla olevan linkin kautta. Kysely toteutetaan nimettömänä ja kyselyyn vastanneiden tiedot eivät paljastu tuloksissa. Vastaaminen on vapaaehtoista. Kyselylomakkeessa on 32 monivalintakysymystä ja kuusi avointa kysymystä. Aikaa vastaamiseen menee n. 10 minuuttia. Kysely on avoinna viikon ajan, ajalla 3.- 10.4.2018.

Opinnäytetyömme tulokset valmistuvat kevään 2018 aikana ja tulokset julkaistaan osoitteessa www.theseus.fi

Ystävällisin terveisin

Katriina Kokki Johanna Åberg

katriina.kokki@edu.xamk.fi johanna.aberg@edu.xamk.fi

Liite 3.**KYSYMYSLOMAKE**

Kysymykset ovat pääsääntöisesti monivalintakysymyksiä, joista valitset itsellesi sopivimman vaihtoehdon. Osassa monivalintakysymyksien jälkeen on avoin kysymys, johon toivomme sinun vastaavan, jos olet valinnut avointa kysymystä edellyttävän vaihtoehdon.

Taustakysymykset:

1. Sukupuoli

- Nainen
- Mies

2. Ikä

- alle 20
- 20-29 vuotta
- 30-39 vuotta
- 40 tai yli

3. Ammattinimikkeesi kun valmistut?

- Sairaanhoidtaja AMK
- Ensihoitaja AMK
- Terveystenhoitaja AMK

4. Kampus, jolla opiskelet?

- Kotka
- Kouvola
- Mikkeli
- Savonlinna

5. Minä vuonna olet aloittanut opiskelusi XAMK:issa?

- 2018
- 2017
- 2016
- 2015
- ennen vuotta 2015

6. Montako opintopistettä olet nyt suorittanut?

- 0-60
- 60-120
- 120-180
- 180-240

7. Ajattele osallistumistasi opintojaksoille, kuinka monta opiskelijaa ryhmissä sinusta pääsääntöisesti on?

- 3-12
- 13-20
- 21-30

-yli 30

8. Oliko opiskelijamäärä ryhmässäsi mielestäsi sopiva?

- Kyllä
- Ei

9. Jos vastasit edelliseen kysymykseen ei, kerro lyhyesti miksi et kokenut ryhmäkokoja sopivana?

-

10. Paljonko opintojaksojesi keskiarvosu on tällä hetkellä?

- 0-1
- 1-2
- 2-3
- 3-4
- 4-5

11. Millaiseksi kuvailisit itseäsi?

- Olen usein utelias ja suvaitsevainen sekä avoin uusille kokemuksille)
- Koen herkästi masentuneisuutta, alemmuudentuntoa, vihamielisyyttä ja impulsiivisuutta)
- Olen hellämielinen ja auttavainen muita kohtaan
- Minulla on hyvä itsekuri ja osaan hyvin kontrolloida impulsiivisuuttani
- Olen lämminhenkinen, seurallinen, itsevarma, iloinen, aktiivinen ja jännityksenhakuinen

12. Ajattele osallistumistasi luento-opetukseen, onko ryhmä sopivan kokoinen?

- Kyllä
- Ei

13. Jos vastasit edelliseen kysymykseen ei, kerro lyhyesti onko ryhmäkoko aiheuttanut ongelmia, ja jos on niin millaisia?

-

14. Montako opiskelijaa mielestäsi luento-opetuksessa on sopiva määrä?

- 3-12
- 13-20
- yli 20
- yli 30

15. Ajattele osallistumistasi harjoitustunneille, onko ryhmä sopivan kokoinen?

- Kyllä
- Ei

16. Jos vastasit edelliseen kysymykseen ei, kerro lyhyesti onko ryhmäkoko aiheuttanut ongelmia, ja jos on niin millaisia?

-

17. Montako opiskelijaa mielestäsi harjoitustunneilla on sopiva määrä?

- 3-12
- 13-20

- yli 20
- yli 30

OPPIMISKOKEMUKSET

18. Ryhmä vaikuttaa oppimiskokemuksiini

- Paljon
- Vähän
- Ei ollenkaan

19. Saan yleensä ryhmässä hyvin opiskelurauhan

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

20. Luennoilla keskustellaan opittavasta aiheesta vuorovaikutuksessa opettajan ja ryhmän kesken

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

21. Harjoitustunnilla ehdin harjoitella kädentaitoja riittävästi

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

22. Harjoitustunneilla keskustellaan opittavasta aiheesta vuorovaikutuksessa opettajan ja ryhmän kesken

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

OPPIMISTULOKSET,

mieti niitä luentoja ja harjoitustunteja joilla olet ollut opiskelijana.

23. Ryhmässä opiskelu on vaikuttanut oppimistuloksiini

- Paljon
- Vähän
- Ei ollenkaan

24. Harjoitustunnit edistävät oppimistani

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

25. Jos vastasit edelliseen olevasi eri mieltä, kerro lyhyesti miksi et koe harjoitustuntien edistävän oppimistasi?

-

26. Luento-opetus edistää oppimistani

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

27. Jos vastasit edelliseen olevasi eri mieltä, kerro lyhyesti miksi et koe luento-opetuksen edistävän oppimistasi?

-

SUURRYHMÄOPETUS

28. Mielestäni suurryhmässä on

- 20-30 opiskelijaa
- 30-40 opiskelijaa
- 40-50 opiskelijaa
- yli 50 opiskelijaa

29. Olen suurryhmäopetuksessa passiivisempi, kuin pienryhmäopetuksessa

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

30. Koen suurryhmäopetuksen vähemmän tehokkaampana oppimiseni kannalta, kuin pienryhmäopetuksen

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

31. Jos vastasit edelliseen olevasi samaa mieltä, kerro lyhyesti miksi koet suurryhmäopetuksen vähemmän tehokkaampana oppimisesi kannalta kuin pienryhmäopetuksen?

32. Olen luennoilta tai harjoitustunneilta helpommin poissa, jos ryhmäkoko on suuri

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

PERSOONA JA OPPIMISTYYLIT

33. Opiskelen mieluiten itsenäisesti

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

34. Valitse oppimistasi parhaiten kuvaava vaihtoehto

- Opin lukemalla
- Opin kuuntelemalla
- Opin kirjoittamalla

35. Olen innokas ja aktiivinen luennoilla ja harjoitustunneilla

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

36. Opiskelu on minulle mieluisaa

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

37. Siedän hyvin pettymyksiä

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

38. Epäonnistumisen pelko vaikuttaa oppimiseeni

- Eri mieltä
- Ei eri eikä samaa mieltä
- Samaa mieltä

Liite 4.

Muuttujataulukko

TEEMA	KYSYMYKSET	TEORIA
Tausta	1-18	
Vaikuttaako ryhmäkoko opiskelijoiden mielestä oppimiskokemuksiin?	18-22	<p>Heikkinen, A., Hänninen, P., Kivistö, E., Loisa, A., Natunen, S. 2013. Suuryhmäopetuksen kehittäminen. Tampereen Ammattikorkeakoulu. Ammatillisen opettajankoulutuksen kehittämishanke.</p> <p>Monks, J., Schmidt, R. 2010. The Impact of Class Size and Number of Students on Outcomes in Higher Education. ILR Collection. University of Richmond. Richmond. United States.</p> <p>Mulryan-Kane, C. 2010. Teaching large classes at college and university level: challenges and opportunities. Research study. Dublin City University. Dublin, Irlanti.</p> <p>Poutanen J. 2006. Terveystieteiden AMK-opiskelijoiden persoonallisuuden yhteys opiskelumieltymyksiin. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteiden laitos. Pro gradu -tutkielma.</p>
Vaikuttaako ryhmäkoko opiskelijoiden mielestä oppimistuloksiin?	23-27	<p>Heikkinen, A., Hänninen, P., Kivistö, E., Loisa, A., Natunen, S. 2013. Suuryhmäopetuksen kehittäminen. Tampereen Ammattikorkeakoulu. Ammatillisen opettajankoulutuksen kehittämishanke.</p> <p>Jawitz, J. 2013. The Challenge of Teaching Large Classes in Higher Education in South Africa.</p> <p>Monks, J., Schmidt, R. 2010. The Impact of Class Size and Number of Students on Outcomes in Higher Education. ILR Collection. University of Richmond. Richmond, Yhdysvallat.</p> <p>Poutanen J. 2006. Terveystieteiden AMK-opiskelijoiden persoonallisuuden</p>

		yhteys opiskelumieltymyksiin. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteiden laitos. Pro gradu -tutkielma
Aiheuttaako suuryhmäopetus haittoja XAMK:issa opiskelijoiden näkökulmasta?	28-32	<p>Mulryan-Kane, C. 2010. Teaching large classes at college and university level: challenges and opportunities. Research study. Dublin City University. Dublin, Irlanti.</p> <p>Monks, J., Schmidt, R. 2010. The Impact of Class Size and Number of Students on Outcomes in Higher Education. ILR Collection. University of Richmond. Richmond, Yhdysvallat.</p> <p>Lipinge, S. 2013. Challenges of Large Class Teaching at the University: Implications for Continuous Staff Development Activities. Semantic Scholar. Simon Fraser University. Burnaby, Kanada</p>
Vaikuttaako persoona opiskelijan oppimiskokemuksiin ja oppimistuloksiin?	33-38	<p>Heikkinen, A., Hänninen, P., Kivistö, E., Loisa, A., Natunen, S. 2013. Suuryhmäopetuksen kehittäminen. Tampereen Ammattikorkeakoulu. Ammatillisen opettajankoulutuksen kehittämishanke.</p> <p>Poutanen J. 2006. Terveystieteiden AMK-opiskelijoiden persoonallisuuden yhteys opiskelumieltymyksiin. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteiden laitos. Pro gradu -tutkielma</p> <p>Tiitinen K. 2011. Opetusmenetelmä optimaaliseksi-Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan tiedonhankinnan perusteet kurssin opetusmenetelmien vertailu vuosilta 2008-2009. Tampereen Yliopisto. Informaatiotieteiden yksikkö. Informaatiotutkimus ja interaktiivinen media. Pro gradu -tutkielma.</p>

Liite 5. 1 /3

Sisällönanalyysi kysymyksestä 9. Miksi et kokenut ryhmäkoko sopivana?

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria
Rauha tunneilta puuttuu	<i>Levottomuus luokassa</i>	
oppilaiden puhuminen ja jatkuva tunneilta myöhästely		
ainakin meidän luokka levoton		
nuoremmat opiskelijat luo vaan levottomuutta luokkaan.		
osa ei osaa käyttäytyä antaen muille työrauhaa		
Oppimisrauha ei säily		
Ne jotka haluaisivat kuunnella, ei välttämättä tule siihen aina mahdollisuutta		
iso luokka tuo levottomuutta		
lisäsi hermostuneisuutta		
On vaikeaa keskittyä luento		
Isot ryhmäkoot vaikeuttavat toisinaan keskittymistä tunneilla		
puolia ei nappaa niin vaikea siellä on muidenkaan keskittyä		
keskittyminen on helpompaa pienemmässä ryhmässä		
isossa ryhmässä on vaikeampi keskittyä		
yleisen hälinän vuoksi	<i>Hälinä ja melutaso</i>	
äänenkäyttö kasvaa nopeasti ihmisten keskuudessa		
monta opiskelijaa kuiskii ja keskustele keskenään		
suurella porukassa on metelitaso		
Isossa ryhmässä enemmän hälinää		
enemmän hälinää tms. joka voinut vaikuttaa oppimiseen		
liian suuri hälinä tunneilla		
Ei ole niin helppo avata suutaan	<i>Opiskelijan persoona</i>	Ongelmat opiskelijan oppimiseen
ujojen helppo välttää osallistuminen		
ei itse uskalla lähestyä opettajia ja pyytää apua.		
kynnys avata oma suunsa on suurempi		
Usein äänekkäimmät pääsevät tekemään		
sitten ne jotka eivät tunge nenäänsä joka paikkaan jäävät sivuun		
ujoimpia käytännön harjoituksissa häiritsi suuri "katsojamäärä"		
liikaa häiriötä katselevista ihmisistä		
itselle tulee kovat paineet esim esiintymis tilanteessa		
tukea/apua kaipaava saattaa jäädä taka-alalle		

Pienemmässä ryhmässä syntyisi helpommin keskustelua	<i>Vuorovaikutus hankalaa</i>	
keskustelu ryhmässä on silloin hankalaa		
ryhmäkokojen kuuluisi olla pienempiä, tällöin voisimme keskustella asioista ja mielipiteistä		
pienemmässä ryhmässä olisi helpompaa osallistua enemmän opetukseen mm. ryhmäkeskusteluissa		
Hankala keskustella niin suuren opiskelijaryhmän kanssa		

Liite 5. 2 /3

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria
Harkkapäivinä kaikki ei pääse osallistumaan harjoitteisiin	<i>Vähäinen osallistuminen</i>	Ongelmat opiskelijan oppimiseen
vähentävät huomattavasti yksittäisen opiskelijan toistojen mahdollisuutta.		
Kaikki halukkaat ei välttämättä pääse ollenkaan caseen mukaan		
isoissa ryhmissä kaikki eivät pääse tasapuolisesti harjoittelemaan.		
kaikki eivät ehtineet harjoitella kaikkia taitoja		
suurin osa ajasta kuluu seisokeluun		
ei tule tarpeeksi toistoja yhtä henkilöä kohden		
Ryhmä koko on niin iso, että osa opiskelijoista passivoituu ja vain samat henkilöt osallistuvat tuntiin aktiivisesti		
opiskelijat lähinnä seisovat paikoillaan hoitopuvut päällä, jos on toimenpide, joka pitää näyttää opettajalle		
Aikaa ei jää silloinkaan kysymiselle ja kysymysten läpikäyntiin	<i>Opettaja ei ehdi ohjata ja auttaa</i>	
Liian vähän aikaa ryhmän kokoon nähden		
opettajat saisivat opettaa käytännön harjoituksia nykyistä pidempään		
aikaa harjoitteluun ja opettajan kädestä pitäen tapahtuvaan opettamiseen ei ollut riittävästi		
opettajalla ei ole aikaa kaikille luokkakoon suuruuden takia		
Opettajilla on kiirettä avustaa ja ohjata opettajan saaminen ohjaamaan tehtävää harjoitusta vaikeutuu, koska hänellä on niin montaa kysyjää yhtä aikaa		
Liian isossa ryhmässä ei saa tarpeeksi opettajalta apua		
Liian paljon kysymyksiä opettajille		
opettajilla ei ole aikaa käydä opettamassa kaikkia		
aika ei riitä ison porukan vuoksi		
opettajillakin tuntuu olevan liian kiire		
opettajalla ei jää riittävästi aikaa opettaa käytännön asioita		
puoliakaan en edes tunne ryhmässä		
Ei ole ryhmähenkeä		
oman ryhmän lisäksi tunneilla on myös toisen ryhmän opiskelijoita		
siivellä matkustajia on paljon		
Isossa ryhmässä pääsee liian helpolla kun vain on läsnä		
		Ryhmäytymisen ongelmat

vieraita kasvoja	<i>Opiskelijat eivät tunne toisiaan</i>	
Helpompi työskennellä pienemmissä ryhmissä tuttujien kanssa		
Pienemmässä ryhmässä tutustuu kaikkiin		
ryhmätöiden teko tutumpien kanssa on paljon helpompaa		
pienemmässä ryhmässä on yleensä parempi tunnelma		
niin monen ihmisen nimet/kasvot eivät jää mieleen		
syntyy enemmän "kuppikuntia", jotka riitelevät keskenään		
turhan suuri joukko kun yrittää sopia asioista ryhmän hyväksi		
Pienryhmässä on rennompaa		

Liite 5. 3 /3

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria
Iso ryhmäkoko saattaa vaikeuttaa opettajien opiskelija-arviointia	<i>Arviointi jää pinnalliseksi</i>	Ongelmat opetuksessa ja opetusmenetelmien valinnassa johtavat pinnalliseen oppimiseen ja yksilöllisyyden puutteeseen
emme saaneet palautetta siitä mikä tehtävässä mahdollisesti meni pieleen, jos tehtävää ei hyväksytty		
opintokäynnin vetäjä harmittelee kun kerralla tulee niin iso ryhmä	<i>Opetusmenetelmät eivät sovellu suurryhmille</i>	
Luentosaleihin mahdumme kyllä		
aina mahdu luokkaan pöydän ääreen		
opintokäynnit ovat melko katastrofaalisia		
erilaiset ryhmätyöt ovat haastavia suorittaa	<i>Pinnallinen oppiminen</i>	
pienempi ryhmäkoko mahdollistaisi tehokkaamman opiskelun		
Suuret ryhmäkoot hankaloittavat opiskelua		
oli vaikea saada mitään irti.		
liikaa ihmisiä, jotta pystyisi tehokkaasti saamaan kaiken irti.		
Vaiuttaa oppimiseen ja tehokkuuteen		
Oppimista tukee pienemmät ryhmät		
Liian paljon opiskelijoita, oppiminen vaikeaa.		
puuhastelu jää opiskelijoiden kahdenkeskiseksi.		
ryhmäkokojen kuuluisi olla pienempiä. Tällöin opetus olisi enemmän oppilaisiin kohdistuvaa		<i>Opetus ei ole yksilöllistä</i>
kaipaa opettajalta henkilökohtaisempaa ohjausta.		
Ei saa tarpeeksi yksilöllistä opetusta		
Pienimmissä ryhmissä voidaan yksilöllisesti ohjata opiskelijoita, opettaa ja neuvoa		
opettajalla enemmän aikaa oppilaille		
Opettaja ei pysty antamaan aikaa oppilaille yksilölliseen ohjaamiseen niin paljoa		
opetus voisi olla yksilöllisempää, jos ryhmäkoot olisi pienempiä		
enemmän aikaa opettajalta henkilökohtaiseen/pienryhmäohjaukseen		
Pienemmässä ryhmässä opetuksen laatu mielestäni parempaa		
opetuskaan ei tällöin voi olla kovinkaan perusteellista tai yksilöllistä		
Opetus ei ole yksilöllistä millään tavalla		

Liite 6.

Sisällönanalyysi kysymyksestä 13. Onko ryhmäkoko aiheuttanut ongelmia ja jos on, niin millaisia?

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria
Rauha puuttuu usein	<i>Levottomuus</i>	Levottomuuden aiheuttamat keskittymisvaikeudet
Levottomuutta pitkien luentojen aikana		
iso ryhmäkoko → täysi levottomuus		
Muiden oppilaiden juttelut häiritsevät keskittymistä	<i>Keskittyminen</i>	
Eivät keskity opetukseen, vaan puuhaavat omiaan ja häiritseät muiden keskittymistä		
Tuntiin on vaikea keskittyä		
Keskittyminen herpaantuu	<i>Hälinä ja melutaso</i>	
Kovat äänet kun monta kuiskii keskenään		
Ihmiset puhuvat tunnilla		
on paljon enemmän hälinää/ääniä		
Melutaso korkea		
Melua ja häiriötä tunnilla		
Hälinää liikaa joten vaikea kuulla mitä opettaja sanoo		
Paljon kysymyksiä tunnin aikana joten opettajalla kiire käydä kaikki tunnin aiheet läpi	<i>Kiire opetuksessa</i>	Ongelmat opiskelijan oppimiseen
Tiukka aiheiden käsittelytahti		
Luennoitsijalta ei voi kysyä kysymyksiä koska luento muuten viivästyisi		
Luennoitsijalla ei ole aikaa vastata kysymyksiin		
Opettajalla tuntuu aina olevan kiire	<i>Opettaja on etäinen</i>	
Opettajat ei ehdi monesti tutustua opiskelijoihin joka voi vaikuttaa arviointiin		
mitä suurempi ryhmä sen kaukaisemmalta opettaja tuntuu	<i>Oppiminen on pinnallista</i>	
Opettaja ei saanut luokkaa kuuntelemaan vaikka yritti		
oppiminen ei ole tehokasta		
Emme saaneet palautetta	<i>Passivoituminen</i>	
Osa opiskelijoista passivoituu		
vain samat henkilöt osallistuvat tuntiin aktiivisesti		

opiskelijoita ei saa mukaan opetukseen yhtä hyvin		Opiskelijoiden passivoituminen
Ei myöskään ilkeä kysyä, kun osa luennolle osallistuvista opiskelijoista alkaa pyöritellä silmiään ja huokailla	<i>Opiskelijoiden käytös</i>	
Tuntui että ei saanut ääntä kuuluviin		
Sisäilma usein huonossa tilassa	<i>Ympäristö</i>	Ryhmänkoon vaikutus oppimisympäristöön ja materiaaliin
Tunkkanen luokka		
Huono näkyvyys ja kuuluvuus		
Kaikille ei välttämättä riitä istumapaikkoja tai monisteita/materiaalia	<i>Materiaalit</i>	
Ei istumapaikkoja kaikille		

Liite 7. 1/2

Sisällönanalyysi kysymyksestä 16. Onko ryhmäkoko aiheuttanut ongelmia ja jos on, niin millaisia?

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria
Harjoitustunneilla ei kerkeä tekemään kuin kerran	<i>Pääsi kokeilemaan vain kerran</i>	Suuren ryhmäkoon vuoksi kaikki eivät ehdi tekemään tai toistamaan harjoitteita
Toistoja harjoituksissa tullut hyvin vähän		
Ei ehditty käymään kaikilla rasteilla tai saada tarpeeksi toistoja	<i>Liian vähän aikaa harjoitella</i>	
Liian vähän aikaa opetella käden taitoja		
Kaikkea ei ehdi tekemään kun liikaa ihmisiä		
Ei ole kerennyt tekemään kaikkia harjoitustuntien osa-alueita		
Harjoituspäivän tunnit melko ruuhkaisia		
Kaikki ei aina ehdi olemaan kaikissa rooleissa		
Asioita saattaa osalla jäädä kokeilematta ja tekemättä kun aika ei riitä		
Harjoitukset jää usein lyhyeksi		
Harjoitustunteja ei ole ollut riittävästi		
Aikaa opetella eri asioita ei ollut ei ole kunnon rauhaa kokeilla harjoitteita		
Kaikki tehtävä kiireellä	<i>Ei päässyt kokeilemaan ollenkaan</i>	
Kaikki halukkaat ei pääse osallistuman		
Harkkapäivinä ei pääse osallistumaan kaikkiin harjoituksiin		
Kaikki ei pääse tasapuolisesti osallistumaan harjoituksiin		
Mahdollisuus osallistua pieni		
osa porukasta on jäänyt tekemättä harjoituksia		
Kaikki eivät kerkeä tekemään harjoituksia		
jotakin taitoa ei päässyt harjoittelemaan ollenkaan		

Opettajalta ei saa yksilöllistä palautetta	<i>Opettajalta ei saa palautetta</i>	Suurryhmässä opettajalta on vaikea saada ohjausta ja palautetta jolloin oppiminen jää pinnalliseksi
saa niukasti käytännön kannalta oleellista palautetta		
Opettaja vain käväisi jokaisen luona vuorollaan	<i>Henkilökohtaisen ohjauksen puute</i>	
Vaikeaa saada yksilöllistä ohjausta opettajalta		
Mahdollisuus saada yksilöityä opetusta huono		
Opettaja ei aina ehdi henkilökohtaisesti opettamaan/näyttämään		
Opettajilla ei riittävästi aikaa neuvoa asioita		
Opettajalla ei riitä aika yksilölliseen ohjaukseen		
Vaikea saada opettajan apua ja huomiota		
Yksilöllinen ohjaus ja tuki puuttuu		
opettaminen ei ole tarpeeksi läheistä		

Liite 7. 2/2

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria		
Opiskelu jäänyt suorittamisen tasolle	<i>Oppiminen jää pinnalliseksi</i>			
Syventyminen opiskeluun vaikeaa				
Oma oppiminen kärsi				
Paljon jää mutulle sijaa				
joutui usein katselijaksi				
Osa opiskelijoista passivoituu eikä opi kunnolla				
Vain yksi opettaja	<i>Opettaja liian vähän</i>	Opettaja on liian vähän jotta opiskelijan osaaminen pystytään varmentamaan		
Opettaja ollut liian vähän				
Liian vähäinen määrä opettajia				
Opettajilla ei ole aikaa seurata kaikkia	<i>Opiskelijan osaamista ei pysty varmistamaan</i>			
Opettajat eivät kerenneet katsomaan kaikkien pistoja				
Opettajat eivät pysty havannoimaan				
Kukaan ei varmistu ja tunnu olevan kiinnostunut onko opetettava aihe mennyt perille				
Opettajat eivät näe kaikkien suorituksia				
Kaikille ei aina riitä tekemistä			<i>Oman vuoron odottaminen</i>	Suurryhmässä paljon aika kuluu oman vuoron odotteluun
Osa harjoitustunneista venyivät				
Aikaa kuluu enemmän jonottamiseen				
Suurin osa ajasta menee odotteluun				
Isot ryhmäkoot aiheuttavat odottelua				
aiheutui usein jonottamista harjoituspisteille				
Joskus joutuu pitkiä aikoja odottelemaan opettajan apua ja ohjausta				
Välineitä ei riitä kaikille	<i>Välineitä ei riitä</i>			
Välineistä on ollut puutetta				
Sopivaa tilaa ja usein tarvittavia välineitä on ollut liian vähän				
Kaikille ei ole riittävästi tilaa				

Hyvä kun opiskelijat mahtuvat edes koko luokkaan	<i>Ahtaat tilat</i>	
Tilat ovat tuntuneet ahtailta		
Vaikea nähdä mitä opettajat näyttävät, kuulla mitä kertovat		
Ei näe kun ihmisiä edessä	<i>Kaikki ei näe eikä kuule</i>	
Kaikki eivät näe opettajan esittämiä asioita		
Voi aiheutua liikaa paineita suorittajalle		
Lisääntyneet paineet katselevista opiskelijoista	<i>Muut katsovat</i>	Kanssaopiskelijat aiheuttavat painetta
paljon ihmisiä tuo itselle paineet		
26 ryhmäläistä katsoo vierestä arvostellen		
Jännitys on tullut liikaa esille suuressa ryhmässä		
Äänen taso nousee		
Möly on myös aika ajoin suuri	<i>Melutaso ja hälinä</i>	Melutaso ja hälinä vaikuttaa oppimiseen
Tulee herkästi hälinää		
Häly on melkoinen		

Liite 8.

Sisällönanalyysi kysymyksestä 25. Miksi et koe harjoitustuntien edistävän oppimistasi?

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria
Tunneilla on kiire		
Kiire stressaa tunneilla		
En ehdi saada ohjausta		
Opettajalla ei riittävästi aikaa ohjata jokaista opiskelijaa/paria henkilökohtaisesti	<i>Kiire opetuksessa</i>	Kiireen aiheuttamat ongelmat harjoitustunneilla
Harjoitustunteja voisi olla enemmän eikä sitä pidä tehdä kiireellä		
Välillä tuntuu että harjoitustunneilla hirvittävä kiire		
Tiukat aikarajat		
Useimmiten liikaa seuraajia		
Joskus en edes halua olla toimija, mikäli liian isot ryhmät	<i>Ryhmäkoko</i>	Suuren ryhmäkoon aiheuttamat ongelmat
Usein päivät venyy yli, osaksi ryhmän suuruuden takia		
Liian iso ryhmäkoko		
Mahdollisuus harjoitteluun jää vähäiseksi		
Suuren ryhmäkoon myötä vähäinen ohjaus		
Liian isot ryhmäkoot		
opettaja sanoi pistoharjoittelussa opiskelijalle että lopetetaan jo, et sinä sitä kanyylyä sinne saa ja meni auttamaan muita	<i>Opiskelijoiden ohjaus</i>	Opettajan resurssien vähyyden vaikutus opiskelijoiden ohjaukseen
Itse joutuu lukemaan kirjasta ja harjoittelemaan ilman opettajan opastusta jää epävarma olo		
Kliinisten taitojen harjoittaminen puutteellista opetuksen suhteen		
Opettajan motivaatio opettaa aihetta ja luoda harjoitustunneista opiskelijoille	<i>Opettajan resurssit</i>	

hyödyllinen on usein puutteellista		
Opettaja ei voi omien sanojensa mukaan panostaa tunteihin koska hänellä ei ole resursseja		
Kliininen perusosaaminen ontuu		

Liite 9.

Sisällönanalyysi kysymyksestä 27. Miksi et kokenut luento-opetuksen edistävän oppimistasi?

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria
Koen luennot tylsiksi jos kyseinen aihe ei kiinnosta minua itseäni	<i>Opiskelijan motivaatio</i>	Opiskelijan motivaatio ja keskittyminen
Riippuu aiheesta kiinnostaako se itseä ja siitä pystyykö siihen keskittymään		
Keskityn paremmin itse varsinkin jos aihe ei kiinnosta minua niin paljon		
En jaksaa aina keskittyä niillä	<i>Keskittyminen pitkillä luennoilla</i>	
En pysty keskittymään		
Keskittyminen vaikeaa pitkillä luennoilla		
Opin paremmin tekemällä	<i>Tekemällä oppiminen</i>	Muiden oppimismenetelmien käyttö edistää oppimista paremmin
Opin tietyt asiat paremmin tekemällä		
Koen käytännön tekemisen olevan vahvin osa-alueeni		
Opin eniten tekemällä	<i>Itsenäinen opiskelu verkossa</i>	
Koen oppivani yhtä paljon verkko-opinnoilla, ehkä jopa paremmin		
Koen oppivani paremmin kun luen itse rauhassa		
Huonosti valmisteltu opintojaksokehys	<i>Luennot huonosti valmisteltuja</i>	
Luennot huonosti valmisteltuja		
Puhutaan asioiden vierestä	<i>Pinnallinen oppiminen</i>	Luento-opetus ei vastaa opiskelijoiden odotuksiin ja tarpeisiin
Koostuvat ainoastaan helpoista aiheista		
Opetuksen kohdentaminen oikeasti vaativiin asioihin jää kokonaisuudessaan suppeaksi kysymyksiin joita tunneilla herää ei saa aina vastauksia		

Liian kuuntelupainotteista eikä omia epäselvyyksiä saa kyselyä kunnolla		
Turha mennä kuuntelemaan kun opettaja lukee dioja jotka löytyvät kuitenkin moodlesta		
Luennoilla käydään usein samoja asioita läpi mitä opiskelijan on mahdollista lukea moodlesta kotona.	<i>Luennot eivät anna lisäarvoa kirjalliseen materiaaliin</i>	
Toisinaan sama kuin itse lukisi kalvot kotona jos niitä ei avata ollenkaan ja kerrota ylimääräisiä asioita/esimerkkejä jne.		
Opettaja ei osaa osallistaa ryhmää	<i>Luennot passivoivat opiskelijaa</i>	
Paatoksellisia luennoitsijoita		
Liian kalvosulkeista		
Ei ole vastavaroista		

Liite 10. 1 /4

Sisällönanalyysi kysymyksestä 31. Miksi koet suurryhmäopetuksen vähemmän tehokkaampana oppimisesi kannalta kuin pienryhmäopetuksen?

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria
Ei välttämättä tule kysyttyä niin herkästi	<i>Kysyminen ja mielipiteet</i>	Kysymysten ja mielipiteiden esittämisen vaikeus suurryhmässä
Aiheuttaa tunteen ettei luentoa voi häiritä kysymällä		
Kysymyksiä jää esittämättä		
Mielipiteet ja kysymykset ei välttämättä tule kuulluksi		
Kynnys kysellä on korkeampi		
Jengi ei kommentoi läheskään niin herkästi tai ota kantaa tai tuo omaa mielipidettään esille		
Jos jotain ei ymmärrä, jää helpommin kysymättä		
Kaikki kysymykset eivät varmaankaan tule kysytyksi		
Kynnys kysyä apua ja vastata kysymyksiin on suurempi		
En osallistu niin paljoa		
Oma osallistuminen vähäisempää		
Ei pääse vaikuttamaan asioihin, kysymään, harjoittelemaan		
Ei pääse itse toimimaan		
Kaikki eivät ole kiinnostuneita aiheista eivätkä ole ns. mukana	<i>Passivoituminen</i>	
Ei niin sanotusti seuraa opetusta		
Silloin en tule haastaneeksi itseäni niin paljon		
Osa opiskelijoista passivoituu		
Enemmän passiivisia opiskelijoita jää passiiviseksi kuuntelijaksi		

Alan selailemaan puhelinta	<i>Motivaatio</i>	
Ihmisiä ei usein kiinnosta osallistua tunneilla		
Ihmiset touhuavat omiaan varsinkin takarivissä		
Helpommin touhuan omiani		
Tunnilla tulee helposti pelleilyä enemmän		

Liite10. 2 /4

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria
Massaan katoaminen,rohkeuden väheneminen	<i>Häviää joukkoon</i>	Opiskelijan rohkeuden puute ja vähäinen osallistuminen keskusteluun passivoi opiskelijaa
"sulautuu massaan"		
Jää helposti "jalkoihin"		
Häviän joukkoon		
Joku/jotkut toistuvasti puhuvat päälle	<i>Puheenvuoroja ei riitä kaikille</i>	
Ei aina saa suunvuoroa aiheeseen liittyen		
Pääsee itse vähemmän ääneen		
Ei saa ääntä niin hyvin kuuluviin		
Hiljaisimmat eivät välttämättä saa sanottua mitään		
Äänessä vain ne kovimmat puhujat		
Joutuu puolustamaan omaa vuoroaan osallistua		
Hiljaisemmat jää herkästi vaille oppimiskokemusta		
Omat kysymykset hukkuvat muiden alle		
Äänekkäimmät haalivat tilan itselleen		
Puheenvuoroa on toisinaan hankala saada		
Asioita jää monelta sanomatta		
Ei ehditä käsitellä kysymyksiä	<i>Keskustelu jää vähäiseksi kun osallistujia on paljon</i>	
Tulee ajatus että ei viitsi viedä aikaa/tilaa muulta ryhmältä omilla ajatuksilla		
Kaikilla kysymyksiä ja ei välttämättä viitsi joka väliin kommentoida ettei tunnit veny		
Kaikkiin kysymyksiin ehditä saamaan vastauksia		
Vaikeampi saada avointa keskustelua aikaiseksi		

Ei yleensä käydä keskustelija ryhmän kesken		
Vuorovaikutuksen määrä vähenee		
Mielenkiintoisimmat ja merkityksellisimmät huomiot voivat jäädä kertomatta vain koska "aika rientää"		
Aika ei välttämättä riitä		
Tuntemattomampien ihmisten seurassa ei uskalla olla yhtä avoin ja kysyä		
Vieraita ihmisiä	<i>Vieraat ihmiset</i>	
Tuntemattomat ihmiset nostavat kynnystä kysyä asioita		
Kaikki eivät nauti olostaan		
Ne jännittää		
En koe oloani mukavaksi		

Liite 10. 3 /4

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria
Eikä rauhaa keskittyä opetukseen		
Keskittyminen herpaantuu vaikka hakeutuisi eturiviin		
Vaatii ylimääräistä keskittymiskykyä	<i>Keskittyminen vaikeaa</i>	
Osa ryhmästä pulisee eikä keskity opetukseen		
Keskittyminen voi hankaloitua		
Tuntien keskeytykset myöhässä tulijoiden takia		
Suurryhmä on hälyisempi		
Suurella ryhmässä on melua		
Tulee herkemmin metelöintiä		
Ylimääräistä hälinää ja muuta häiriötä	<i>Melutaso ja hälinä</i>	
Hälinän taso voi nousta aika korkeaksi		
Melun määrä lisääntyy huomattavasti		
Häly ja melu lisääntyy		
Häiritsee opiskelua eikä aina kuule mitä opettajat sanovat tai luennoitsija puhuu		
Työrauha on huonompi	<i>Levottomuus tunneilla</i>	
Muiden oppilaiden häirinnät		
Ovat levottomia tunteja		
Ihmisiä tulee ja menee		
Osa ei osaa käyttäytyä antaen muille työrauhan		
Tulee rauhattomuutta		
Enemmän häiriötekijöitä		
Opetus on enemmän opettajavetoista	<i>Opettajavetoisuus</i>	

Levottomuuden aiheuttamat keskittymisvaikeudet suurryhmässä

Tulee herkästi luentomaista opettajan monologia		Opetuksen ja yksilöllisyyden huomioimisen ongelmat suurryhmässä
Yleensä lähinnä opettajien yksinpuhelua teoriaopetuksessa		
Asiat kerrotaan nopeammin		
Opetus ei voi olla niin yksilöllistä eikä niin tarkkaa		
Tippuu helpommin kelkasta		
Ei saa yksilöllistä ohjausta		
Opettajien resurssit eivät yksinkertaisesti riitä olemaan koko ajan läsnä kaikille	<i>Opiskelijan yksilöllisyys jää huomioimatta</i>	
Henkilökohtainen opetus jää pois		
Opettajalla ei ole aikaa keskittyä yksilöön		
Opetus tapahtuu massalle ,ei ryhmälle joka koostuu yksilöistä		
Opiskelemisen syvyys jää pieneksi		Suurryhmän vuoksi opiskelijat joutuvat odottamaan vuoroaan työpisteille jolloin tulee vähemmän suorituksia
Jos harjoitellaan kädentaitoja joutuu jonottamaan pisteille	<i>Ei ole aikaa harjoitella</i>	
Aika ei riitä jotta ehtisi oppia ja kokeilla kaikki asiat harjoitustunneilla		
Kaikkea ei ehti käymään läpi		
Tulee vähemmän suorituksia per opiskelija		

Liite 10. 4/4

Alkuperäinen ilmaisu	Alakategoria	Yläkategoria
Ei ehditä harjoitella yhtä monta kertaa aikataulujen vuoksi	<i>Opettaja ei pysty varmistua opiskelijan osaamisesta</i>	Opettajalla ei ole aikaa ohjata opiskelijoita ja kontaktin saaminen on vaikeaa jonka vuoksi opettaja ei pysty varmistamaan opiskelijoiden osaamista
Opettajalla ei ole mitään mahdollisuuksia varmistua asian oikein ymmärtämisestä eikä antaa tehokasta lisäopetusta		
Saa vähemmän aikaa että joku seuraa tekeekö asiat oikein		
Opettaja ei pysty pitämään huolta jokaisen ryhmäläisen oppimisesta		
Jos joku putoaa kärryiltä ei opettaja sitä huomaa jos ei sano		
Opettajalla on huomattavasti huonompi motivaatio panostaa	<i>Opettajaan vaikea saada kontakti</i>	
Opettajista huomaa että heillä on hirveä kiire ja hirveä stressi		
Opettajien joskus vaikea saada kontrolliin suurempia ryhmiä		
Kontakti opettajaan jää helposti vähäiseksi		
Opettajaan ei saa kontaktia	<i>Opettajalla ei ole aikaa ohjata opiskelijoita</i>	
Saa vähemmän aikaa opettajalta tarvitsemissa tilanteissa		
Opettajilla ei ole aikaa ohjata ja opastaa		
Jos harjoitellaan kädentaitoja, ei opettaja kerkeä ohjaamaan		
Opettajalla ei ole aikaa kerrata asioita		

Opettajalla ei riitä aikaa ja huomiota jokaiseen opiskelijaan		
---	--	--